

actual.consistent.practic

CONEXIUNI SALVATOARE

GHID PENTRU INSTRUCTORI

O carte deschisă

ianuarie – februarie – martie

Ghid pentru instructori

conexiuni salvatoare

ACTUAL. CONSISTENT. PRACTIC.

O carte deschisă

Ianuarie – februarie – martie

Editor

Kathy Beagles

Editor consultant

Troy Fitzgerald

Colaboratori principali

Dwain Esmond, Troy Fitzgerald,
Karl Haffner

Secretar editorial

Daniella Volf

Directorii Departamentului Mondial al Școlii de Sabat

Jonathan Kuntaraf, Gary Swanson

Consultanți din partea Conferinței Generale

Mark A. Finley

Consultanți din partea Biblical Research Institute

Gerhard Pfandl, Kwabena Donkor

Director al periodicelor pentru Școala de Sabat

Jocelyn Fay

Director design

Madelyn Gatz

Tehnician desktop

Fred Wuerstlin

Serviciu clienți

Julie Haines

Consultanță design

Ron J. Pride/square1studio

Consiliu de creație

Chris Annan-Nunoo, David Bermejo,
Larry Burton, Becky De Oliveira, Dwain
Esmond, Barry Gane,
Karl Haffner, Don Keele,
Ulrike Müller, Lauren Popp, Benjamin
Sulit,
Gay Tuballes, Emma Weslake

Bun venit

Bun venit în lumea învățării și predării după programul *Conexiuni salvatoare*: Actual. Consistent. Practic. Iată în continuare ce cuprinde prezentul ghid:

- Iată ce urmează... (Introducerea din ghidul pentru adolescenți)
- De ce o abordare cu pasaje biblice?
- Care sunt materialele auxiliare pentru predarea acestor studii biblice?
- Plan & viziune de ansamblu
- Materiale pentru trimestrul în curs

IATĂ CE URMEAZĂ...

Obiectivul *Conexiunilor salvatoare* este acela de a te conduce la Biblie, pentru a înțelege marea istorie a relației dintre Dumnezeu și oameni. Aceasta a început cu prima generație din Eden și se întinde până la generația noastră; este viața oamenilor prin prisma relației lor cu Dumnezeu Universului.

Dacă încerci să găsești un cuvânt **actual** din partea lui Dumnezeu, vei găsi în *Conexiuni salvatoare* mesajul Scripturii și vei fi provocat să faci conexiuni cu viața ta reală.

Mesajul din partea lui Dumnezeu nu este numai actual, ci și **consistent**. De la prima generație de oameni, care au auzit glasul lui Dumnezeu în Grădina, și până la ultimul grup de oameni, stând în fața lui Hristos la a doua venire, Cuvântul lui Dumnezeu a fost și continuă să fie demn de toată încrederea.

Cuvântul lui Dumnezeu ajunge la noi într-un mod **practic**, prin intermediul istoriilor de viață ale oamenilor care L-au întâlnit pe Dumnezeu și au luat decizia fie de a-L urma, fie de a-L respinge.

La secțiunea **Caz în studiu** vei găsi câte un pasaj biblic, iar apoi, în **Fișă de studiu**, ți se oferă sugestii cu privire la modalitățile de a cerceta și a pune în practică adevărurile biblice.

În fiecare studiu, vei mai găsi și alte rubrici:

- **Ce părere ai?** – activitate ce are menirea de a-ți deschide mintea și inima pentru lecția care urmează. Când vei aborda citatul biblic, îl vei privi din perspectiva vieții tale de zi cu zi.
- **Știi că...?** – date statistice sau definiții care pătrund mai adânc în conținutul studiului sau, pur și simplu, oferă date utile lecției.
- **Textul-cheie** – versete biblice care scot în evidență ideea principală a lecției. În plus, le poți memora și stoca pentru a le utiliza ulterior.
- **Repere** – alte texte biblice care punctează ideile principale ale lecției. Vei vedea că există conexiuni între aceste versete, pasajul biblic și viața ta de zi cu zi.
- **Flash** – un scurt fragment care redă viziunea lui Ellen White asupra pasajului biblic studiat. Din aceste scurte explicații îți vei face o idee și despre conținutul lecturii recomandate din comentariile ei inspirate.

- **Cu alți ochi** – citate din diferite surse contemporane sau istorice, care ar putea să-ți deschidă noi perspective asupra mesajului lecției.
- **Experiența ta zilnică** – îndrumări cu privire la modul în care poți personaliza adevărurile despre Dumnezeu. Începe de aici, dacă parcurgi acest studiu pe cont propriu – înainte sau după discutarea lui la Școala de Sabat. În fiecare zi a săptămânii, ți se va sugera ce rubrică a lecției poți explora, pentru a te raporta la pasajul biblic și a face ca mesajul din partea lui Dumnezeu să ți se adreseze personal.

DE CE O ABORDARE CU PASAJE BIBLICE?

Există în prezent tendința de neglijare a Cuvântului lui Dumnezeu, deoarece Biblia pare foarte veche, iar problematica vieții contemporane nu pare să aibă vreo legătură directă cu textul antic inspirat. Încercarea de a citi Biblia îi poate lăsa pe tineri puțin derutați. Dar Biblia a fost menită să fie nu citită, ci studiată și pusă în practică, fiind în același timp și un veritabil subiect de meditație. Nu a fost scrisă pentru a fi analizată, ci mai degrabă pentru a fi urmată. E nevoie de efort. Dacă îți dorești doar o poveste care să te relaxeze, atunci Biblia nu e pentru tine.

Biblia nu este un roman captivant, ci, dacă te vei concentra asupra mesajului ei cu o inimă docilă și cu ochii îndreptați spre Dumnezeu, vei descoperi ceva mult mai mult decât un subiect captivant. Vei descoperi un mesaj special pentru tine: „Mă veți căuta și Mă veți găsi, dacă Mă veți căuta cu toată inima” (Ieremia 29:13). Isus a spus: „De aceea, pe oricine aude aceste cuvinte ale Mele și le face, îl voi asemăna cu un om cu judecată, care și-a zidit casa pe stâncă” (Matei 7:24).

Biblia este instrumentul folosit de Învățătorul promis: Duhul Sfânt. Noi, ca învățători pământești, vom fi eficienți numai dacă, mai întâi, îi permitem Duhului Sfânt să ne îndrume. Fiecare dintre aceste studii sunt concepute în jurul unui pasaj biblic precis. Veți aduce în atenția adolescenților *Cazul în studiu* și apoi, prin intermediul rubricii *Fișă de studiu*, îi veți ajuta să descopere adevărul relevant pentru viața lor. Pietrele prețioase ale adevărului nu sunt puse la vedere, ci veți avea ocazia să le descoperiți împreună cu grupa dumneavoastră.

„În studiul zilnic, metoda verset cu verset este adesea de cel mai mare ajutor. Studentul să ia un verset și să se concentreze în încercarea de a afla gândul pe care l-a pus Dumnezeu acolo pentru el și apoi să mediteze asupra lui până când și-l însușește. Un pasaj studiat astfel, până când semnificația lui este limpede, are o valoare mai mare decât perindarea prin mai multe capitole fără a avea în vedere vreun scop bine definit și fără a dobândi cunoștințe clare.” (*Educație*, p. 150)

Ghid pentru instructori

conexiuni salvatoare

ACTUAL. CONSISTENT. PRACTIC.

O carte deschisă

Ianuarie – februarie – martie

Pentru ediția în limba română

Traducere

Delia Mirela Buciuman
Loredana Sirbu

Tehnoredactare

Irina Toncu

Redactor

Delia Mirela Buciuman

Care sunt materialele auxiliare pentru predarea acestor studii biblice?

- La fiecare lecție din acest *Ghid pentru instructori*, veți găsi rubrica *Studiu aprofundat*, cu subiecte legate de pasajul biblic studiat. **Folosiți aceste resurse pentru a crea „un program” adecvat grupei dumneavoastră.** Instructorilor care cunosc limba engleză, le stă la dispoziție site-ul www.leadoutministries.com, unde vor găsi o multitudine de resurse pe subiectul dorit: de la întrebări pentru discuție până la ilustrații; de la scenarii pentru dramatizări până la activități de asimilare.
- **Începeți studiul propriu-zis cu rubricile *Ce părere ai? și Știi că...?*, din ghidul pentru adolescenți.** Activitățile sunt astfel concepute încât să-i facă pe tineri să gândească, să răspundă și să comunice între ei. Discuțiile care pot porni de la aceste subiecte sunt o modalitate foarte bună de introducere a pasajului biblic. Întrebarea-cheie de la sfârșit va fi: „De ce ați răspuns așa?”
- Prezentul *Ghid pentru instructori* vă pune la dispoziție o ilustrație, împreună cu un punct de pornire, ce vă va ajuta **să-i introduceți pe tineri în atmosfera pasajului biblic propriu-zis.**
- Esența acestor studii este **citirea împreună a pasajului biblic** de la secțiunea *Caz în studiu* și discutarea lui cu ajutorul întrebărilor de la *Fișă de studiu pentru instructori*. De asemenea, vă sunt puse la dispoziție și alte pasaje pentru aprofundarea studiului în Cuvânt.
- **Prezentați apoi informațiile legate de context**, ce vor face ca relatarea biblică să fie și mai ușor de înțeles.
- Vă sunt puse la dispoziție și alte resurse pentru a vă ajuta **să descifrați și celelalte rubrici ale materialului.** (Adolescenții sunt îndrumați să parcurgă câte o rubrică a lecției în fiecare zi, urmând planul de la *Experiența ta zilnică*.) Încurajați-i să studieze lecția în săptămâna fie de dinainte, fie de după parcurgerea ei cu grupa, la biserică, după cum considerați că e mai potrivit.
- Fiecare lecție din *Ghidul pentru instructori* include și un secret de metodică, la rubrica *Secretele instructorului bine pregătit*. De asemenea, aveți la dispoziție o activitate și un rezumat, care vă vor ajuta **să vedeți lecția în ansamblu și să trageți concluziile.**
- La fiecare studiu, adolescenții sunt îndemnați să lectureze un capitol sau mai multe dintr-un volum de Ellen White, din seria de istorie biblică. Cei care vor respecta această programă vor reuși să citească întreaga serie, în patru ani [de la *Patriarhi și profeți* până la *Tragedia veacurilor*].

CONEXIUNISALVATOARE

Cunoaște-L pe Dumnezeu!

Referința biblică: 1 Samuel 17

Comentariu: Tragedia veacurilor, capitolul 27

Text-cheie: 1 Samuel 17:45

PREGĂTIRE

I. PREZENTARE GENERALĂ

Sănătatea emoțională și spiritualitatea autentică nu se exclud reciproc. Dimpotrivă, e imposibil să fii matur spiritual și imatur emoțional. (Peter Scazerro, *Emotionally Healthy Spirituality*).

Deseori, ajungem într-un punct mort în dezvoltarea noastră, în ciuda repetării timp de ani de zile a tiparelor disciplinelor, activităților și comportamentelor creștine. Acest zid de care ne lovim este rezultatul obiceiurilor emoționale disfuncționale înrădăcinate din trecutul nostru. Astfel, suntem împiedicați să savurăm dulcile experiențe ale unei vieți autentice și mature în Hristos.

Puțini dintre noi își fac timp să mediteze la modul în care influențele puternice (și subtile) din exterior ne marchează deciziile, cuvintele, sentimentele. Fără această conștiință asupra propriei persoane și asupra situațiilor care ne influențează, suntem incapabili să contracarăm expunerea la presiunile exercitate asupra noastră. Socrate a spus: „Putem afla vreodată ce artă îl face pe om mai bun, dacă nu știm noi înșine ce suntem?”

Ajungem să trăim viața altcuiva, așteptările altcuiva. Asemenea unei bărci fără vâsle și cârmă, suntem suciți și răsuciți în funcție de cum bate asupra noastră vântul aprobării din partea celorlalți.

Doar atunci când ne cunoaștem pe noi și ceea ce vom deveni prin lucrarea lui Hristos în noi suntem în stare să ne transformăm viața într-un dar pentru familia noastră, pentru prieteni, colegi și comunitățile din care facem parte.

Susținerea creșterii și a spiritualității autentice cere un plan intenționat și consecvent. Dacă nu ne propunem acest lucru, s-ar putea să sfârșim prin a spune, așa cum a spus odată un membru: „Sunt 22 de ani de când sunt creștin, dar, în loc să fiu un creștin de 22 de ani, am fost creștin de un an de 22 de ori. Pur și simplu fac în mod repetat aceleași și aceleași lucruri.”

II. SCOP

Membrii grupei:

- Vor înțelege mai bine în ce constă, mai precis, „propria lor persoană”. (*nivelul rațional*)
- Vor conștientiza că aflarea adevărului nu este decât primul pas; adevărata spiritualitate înseamnă să poți alege să faci binele, în ciuda opoziției și presiunii. (*nivelul emoțional*)
- Vor fi impulsionați să înceapă procesul de renunțare la vechiul și falsul lor eu, astfel încât să poată trăi o autentică viață creștină, ca parte din noul și adevăratul lor eu. (*nivelul practic*)

III. STUDIU APROFUNDAT

- Conștiința de sine
- Creșterea/transformarea în Hristos – punct fundamental de doctrină # 11
- Cunoașterea lui Dumnezeu

Pe site-ul www.leadoutministries.com veți găsi materiale auxiliare, în limba engleză, pentru aprofundarea acestor subiecte.

PREDARE

I. INTRODUCERE

Activitate

Rugați membrii grupei să completeze secțiunea Ce părere ai? din studiul lor, apoi dezbateți răspunsurile date.

Pregătiți din timp folie de aluminiu tăiată în pătrate de 2x2 cm, câte două cel puțin pentru fiecare membru, markere permanente roșii și negre și o oglindă.

Ridicați oglinda și întrebați grupa de ce ne uităm în oglindă (să ne aranjăm părul, hainele etc.). Așa cum, în mod regulat, ne uităm cum arătam în exterior, avem nevoie să ne examinăm și pe interior.

Împărțiți foliile de aluminiu și explicați că acestea sunt ca o oglindă. Cu un marker negru, fiecare adolescent să

scrie pe „oglinda” lui mesajele negative despre sine pe care le aude sau la care se gândește, dar nu le spune cu voce tare. Apoi, pe o altă bucată de folie, cu un marker roșu, să scrie un mesaj pozitiv pe care îl aude sau pe care îl crede despre sine. Care dintre cele două mesaje a fost mai ușor de notat? De ce? Există vreun adevăr în spatele mesajului scris cu negru?

Ilustrație

Reformulați:

În nuvela „Colierul”, Guy de Maupassant povestește despre o tânără pe nume Mathilde care tânjea cu disperare să fie acceptată în înalta societate. Soțul ei era muncitor de rând, dar au fost invitați la un mare bal. Simțind că trebuie să facă o impresie bună, Mathilde a împrumutat un frumos colier de la o prietenă bogată. A fost acceptată de aristocrații de la bal, dar seara a fost departe de a fi o reușită, deoarece a pierdut colierul împrumutat.

Prea jenată să-i spună prietenei ei, Mathilde l-a convins pe soțul ei să împrumute 40 000 de franci ca să înlocuiască bijuteria pierdută.

Pentru următorii 10 ani, atât Mathilde, cât și soțul ei au lucrat în două locuri pentru a chita cei 40 000 de franci. Au ajuns să vândă tot ce aveau și să trăiască în mizerie.

Într-o zi, Mathilde a dat peste prietena care îi împrumutase colierul. Mathilde arăta atât de trasă la față după anii aceia de muncă grea și privațiuni, încât prietena abia dacă a recunoscut-o. Atunci, ea i-a mărturisit ce se întâmplase și a aflat că acel colier pierdut fusese făcut din pietre prețioase false. Nu valora mai mult de 500 de franci. Mathilde și soțul ei lucraseră atât de mult și suferiseră atâția ani doar pentru că ea încercase să păstreze niște aparențe.

II. PASAJUL BIBLIC

Punct de pornire

Reformulați:

Credeți câteodată același lucru și despre viața voastră spirituală? Trebuie întotdeauna să păstrați aparențele? Cunoașteți suficient de mult Biblia, încât să știți cât de mult nu știți. Sunteți suficient de creștini încât să știți regulile, dar nu suficient cât să cunoașteți bucuria trăirii lor în practică. Păreți suficient de creștini cât să fiți nefericiți.

Dumnezeu nu vrea să vă mulțumiți cu această situație. Vrea să vă treacă la următorul nivel, unde există adevărata încântare de a-L cunoaște.

Fișă de studiu pentru instructori

După ce parcurgeți secțiunea Caz în studiu împreună cu membrii grupei, folosiți următoarele sugestii pentru a debata pasajul împreună.

- Încercuiți personajele principale.
- În ce situație se află David aici?

- Care sunt elementele noi pentru voi din acest pasaj?
- David s-a confruntat cu multă critică și așteptări nerealiste când a vrut să se lupte cu Goliat. Care au fost criticile și așteptările nerealiste cu care v-ați confruntat și voi când v-ați exprimat visurile și speranțele?
- Cum a reușit David să stea ferm în ciuda presiunilor care încercau să-l forțeze să fie ceva ce el nu era?

Folosiți următoarele pasaje biblice în completarea acestui studiu: Luca 18:14; Romani 4:5.

Context imediat și cadru istoric

Folosiți următoarele informații pentru a analiza într-un context mai larg pasajul studiat. Redați-le în propriile cuvinte.

Conform *Comentariului biblic adventist*, când Saul a respins sfatul inspirat al lui Samuel, Dumnezeu a chemat pe altcineva să fie instruit conform voinței Sale (1 Sam. 13:14). „Instruirea lui David, asemenea celei a lui Hristos, s-a realizat în prezența urii și a invidiei. Deși, uneori, a călcat Legea căreia l se închina și pe care o proclama, David și-a smerit întotdeauna inima în fața Legii, considerând-o supremă. Ca urmare a cooperării lui David cu principiile exprimate de Dumnezeu prin intermediul lui Moise și Samuel, Israel și-a învins treptat toți dușmanii” (vol. 2, p. 449).

În 1 Samuel 17:39, David spune politicos: „Nu pot să merg cu ele [armura lui Saul], pentru că nu sunt obișnuit.” *Comentariul biblic adventist* explică faptul că aceasta este dovada atât a încrederii lui în echipamentul probat, cât și a recunoașterii meritelor lui Dumnezeu în victoriile pe care i le dăduse asupra animalelor sălbatice. Credințioșia lui în lucrurile mici (de exemplu, în grija față de oile tatălui său) l-a pregătit pentru responsabilități mai importante (de exemplu, înfrângerea lui Goliat). „Metoda aleasă de el era determinată mai degrabă de propriile convingeri spirituale decât de judecata nesfântă a altora, indiferent de poziția pe care aceștia o ocupau. [...] David nu putea lupta în armura lui Saul – trebuia să fie el însuși. Dumnezeu așteaptă ca fiecare om să lucreze cu propriul echipament. Vedem pe cineva din viața publică ce se descurcă bine cu oamenii și îi copiem particularitățile, sperând să descoperim și noi succesul. Dar Dumnezeu dorește oameni care să fie ei înșiși, care să învețe din experiențele fiecărei zile ce anume au nevoie să știe pentru a rezolva problemele de mâine” (vol. 2, p. 538, 539).

Comentariul biblic adventist continuă să elaboreze faptul că în 1 Samuel 17, David a raportat trei victorii:

Prima a fost capacitatea lui David de a se ridica deasupra ironiei lui Eliab. El a refuzat să fie atras într-un schimb meschin de înțepături verbale și a demonstrat că își poate controla emoțiile. În loc să-i riposteze lui Eliab cu un comentariu la fel de insultător, David a întrebat simplu și dezarmant: „Cu ce am greșit acum? Nu pot nici măcar să vorbesc?” (vers. 29). „Dacă nu ar fi învățat răbdarea cu oile sale, nu ar fi putut să dea dovadă de răbdare cu frații lui invidioși” (vol. 2, p. 539).

A doua victorie a fost câștigată prin atitudinea de consecvență față de propriile convingeri, chiar și în fața opoziției din partea unei figuri cu autoritate. „Deoarece nici nu visa la posibilitatea unei intervenții supranaturale, Saul a plantat semințele îndoielii în mintea lui David și l-a ispitit să poarte armura regelui. Dar din nou cu o stimă deosebită, David a câștigat lupta cu îndoiala bazându-se pe scopul inspirat de sus de a-și păstra credința și pe totala dependență de Domnul” (vol. 2, p. 539).

A treia victorie a fost însăși înfrângerea publică a lui Goliat – dușmanul de care îi era frică și lui Saul, regele mai înalt cu un cap decât supușii lui. „A fost o victorie a forțelor spirituale asupra puterii fizice brute” (vol. 2, p. 539).

III. ÎNCHEIERE

Activitate

Înceiați cu o activitate și cu o scurtă recapitulare:

Dacă membrii grupei se simt în largul lor, rugați-i să citească ce au scris la ziua de joi de la rubrica *Experiența ta zilnică*. Alocați un minut acestei activități și anunțați de la bun început că nu trebuie decât să citească întrebarea și răspunsul dat. Rezistați imboldului de a da sfaturi sau a le diseca răspunsurile. Pur și simplu lăsați-i să-și expună gândurile cele mai intime fără să audă reacții explicite sau implicite. Dacă detectați o problemă alarmantă (de ex. gânduri de sinucidere), puteți aborda problema cu multă rugăciune, în mod particular, la finalul Școlii de Sabat.

Secretele instructorului bine pregătit!

Formularea unui rezumat

În ultimele cinci minute, oferiți-le elevilor un rezumat a ceea ce așteptați să învețe din lecția de față. Parcurgeți cu ei rezumatul și rugați-i să vă spună dacă au întrebări. Aveți răbdare. Uneori, copiii și adolescenții nu au nicio reacție, dar dacă ignorați tăcerea incomodă un minut sau două, s-ar putea să dorească să vorbească după aceea. Sau puteți împărți hârtii pe care ei să scrie ce întrebări au. Adunați întrebările și asigurați-i că le veți răspunde în următoarea ocazie.

Alte rubrici...

Faceți referire la celelalte rubrici din Ghidul pentru adolescenți.

- **Cu alți ochi**

Întrebați cum sunt reflectate în citate ideile din pasajul studiat astăzi.

- **Flash**

Citiți fragmentul, precizând că face parte din comentariul lui Ellen White asupra pasajului biblic studiat în această săptămână, care se găsește în cartea Faptele apostolilor. Întrebați ce relații există între fragmentul citat și discuțiile pe care le-ați avut pe baza întrebărilor de la Fișă de studiu.

- **Repere**

Îndreptați-vă atenția spre versetele care au legătură cu subiectul studiului de astăzi. Cereți-le participanților să le citească și fiecare să aleagă un verset care i se adresează în mod direct. Apoi rugați-i să explice alegerea făcută.

Sau puteți forma perechi, cărora să le dați câte un text pentru a fi discutat.

ÎNSEMĂNĂRILE INSTRUCTORULUI

Se spune că Abraham Lincoln, al 16-lea președinte al Statelor Unite, ar fi formulat următoarea zicală: „Poți păcăli o parte din oameni tot timpul sau îi poți păcăli pe toți oamenii o parte din timp, dar nu poți păcăli pe toți oamenii tot timpul.”

Putem încerca să ascundem cine suntem în realitate prin conformare la standarde și comportamente acceptate. Totuși, mai devreme sau mai târziu, adevărul va ieși la iveală. Modul în care trăim, acționăm, vorbim și ne purtăm cu alții are deseori mai mult impact asupra percepției oamenilor vizavi de noi (și de Hristos) decât au cuvintele. Când ne văd pe noi, oamenii ar trebui să-L vadă pe Isus.

CONEXIUNI
SALVATORE

12

Amintiți-le membrilor grupei să lectureze capitolele din seria volumelor de istorie biblică scrise de Ellen White. Pentru săptămâna aceasta, li se recomandă capitolul 27 din *Tragedia veacurilor*.

CONEXIUNISALVATOARE

Ușă închisă. Cărți deschise?

Referința biblică: Geneza 7:6-23

Comentariu: *Tragedia veacurilor*, capitolul 28

Text-cheie: Geneza 7:23

PREGĂTIRE

I. PREZENTARE GENERALĂ

Studiul din această săptămână îi pune față în față pe adolescenți cu trista realitate că va exista o judecată. Cu adevărat, Dumnezeu judecă astăzi. Adventiștii se referă la această fază prin expresia „judecata de cercetare”, sau „judecata investigativă”, perioada ce precede revenirea lui Hristos și în care viața tuturor este analizată de Dumnezeu. Ellen White a scris despre judecată următoarele: „Faptele fiecărui om trec să fie analizate înaintea lui Dumnezeu și sunt consemnate ca drepte sau nedrepte” (*Tragedia veacurilor*, p. 482). Pe tot cuprinsul Bibliei, tema responsabilității este prezentată și reluată în termeni direcți și clari. Însăși imaginea unei cărți deschise redă atmosfera unei curți de justiție. Maleahi a scris: „Înaintea Lui a fost scrisă o carte de aducere-aminte despre cei ce se tem de Domnul și se gândesc la Numele Lui” (3:16). Lumea din ziua de azi este reticentă să audă acest adevăr, totuși, pretutindeni în lume se aud mesaje ale celor trei îngeri: „Temeți-vă de Dumnezeu și dați-I slavă, căci a venit ceasul judecății Lui” (Apocalipsa 14:7).

Unul dintre obiectivele studiului nostru va fi acela de a le reaminti adolescenților că, în dreptul tuturor celor care își mărturisesc păcatele și își asumă sângele lui Hristos, Dumnezeu va pronunța verdictul: „nevinovat”. Iertat. Răscumpărat. Reabilitat. Drept, fără păcat – în ochii cerului. Grupa trebuie pusă față în față cu adevărul că judecata se desfășoară în clipa prezentă și fiecare om trebuie să facă alegerea de a-L urma pe Hristos. Istoria lui Noe este ilustrarea perfectă, deoarece antediluvienii aveau nevoie să ia decizia de a urca în arcă înainte de venirea potopului. Pentru tineri, dar și pentru restul lumii, poate părea că decizia în ce privește loialitatea față de Dumnezeu poate fi amânată. Această atitudine este larg răspândită și veche

de când e lumea, dar este greșită. Săptămâna de față este momentul crucial de a-i îndemna pe tineri să se confrunte cu încredere, dar și cu seriozitate, cu adevărul privind judecata.

II. SCOP

Membrii grupei:

- Vor înțelege realitatea și urmările judecății de cercetare. (*nivelul rațional*)
- Vor simți nevoia de a trăi fiecare zi conștienți că în ceruri s-au deschis cărțile. (*nivelul emoțional*)
- Vor alege să fie credincioși și devotați lui Dumnezeu în viața lor de zi cu zi. (*nivelul practic*)

III. STUDIU APROFUNDAT

- Judecata
- Lucrarea lui Hristos în Sanctuarul ceresc – punct fundamental de doctrină # 24
- Experiența mântuirii – punct fundamental de doctrină # 10

Pe site-ul www.leadoutministries.com veți găsi materiale auxiliare, în limba engleză, pentru aprofundarea acestor subiecte.

PREDARE

I. INTRODUCERE

Activitate

Rugați membrii grupei să completeze secțiunea Ce părere ai? din studiul lor, apoi dezbateți răspunsurile date.

Adolescenților li se cere să aleagă cuvinte-cheie care au legătură cu judecata lui Dumnezeu asupra tuturor celor care au trăit vreodată. După ce aleg cuvintele ce li se par cele mai potrivite, rugați-i să vă spună ce cuvinte sunt noi sau neînțelese de ei. S-ar putea să se elucideze unii pe alții, în caz că au răspunsuri diferite. E foarte posibil ca mulți membri ai grupei să rezoneze la cuvinte ca „iertare” sau „siguranța mântuirii”, pentru că sunt cel mai des întâlnite, dar aflați și ce știu în legătură cu acele cuvinte cu care nu sunt foarte familiarizați și pe care ar vrea să le înțeleagă mai bine.

Ilustrație

Reformulați:

Pe la mijlocul anilor 1500, anabapțiștii erau crunt persecutați în Germania și Olanda. Hans Smit și Hendrick Adams se întâlneau într-o casă de lângă granița germano-olandeză pentru a studia Biblia și a se ruga. Brusc, toată casa a fost înconjurată și toți cei prezenți au fost arestați, duși înaintea unui judecător și condamnați la închisoare. Consilierul Aix-la-Chapelle a încercat cu ferve și răutate să-i condamne la moarte pe acești doi bărbați, pentru că au vorbit împotriva „bisericii”. Amândoi au fost torturați, aduși în repetate rânduri înaintea scaunului de judecată și presați să retracteze. Deși odioșii conducători voiau să-i execute pe anabapțiști, era în interesul lor ca cei doi să retracteze și să se stopeze astfel mișcarea de reformă. Dar Hans și Hendrick au stat fermi de fiecare dată când au fost aduși să dea socoteală despre credința lor. Răzbunătorul consilier a urlat verdictul: „Gata cu ei, gata cu ei, la moarte și rug... nu li se va mai oferi iertarea!” Evident, Aix-la-Chapelle își pierduse controlul. Hendrick Adams l-a privit fix în față și a profetizat calm: „Nu o să trăiți să vedeți moartea mea.” Hans Smit a cântat voios în timp ce era condus pe străzi și a urcat pe rug de bunăvoie, unde conducătorii bisericii, însetați de sânge, i-au pus capăt vieții, iar trupul i-a fost ars. Totuși, pentru cei prezenți în acea zi a fost clar că acel bărbat răspundea în fața unui alt judecător și a unei curți mai înalte. După trei zile, Hendrick Adams a fost condus spre rug și a dat dovadă de același entuziasm curajos pentru adevăr, fiind și el executat. Dar consilierul, care căutase cu atâta înverșunare moartea acestor doi bărbați, a fost lovit de o boală, la scurt timp după ce pronunțase sentința. În ultimele clipe, a mărturisit că păcătuisese și Dumnezeu avea să-l judece pentru comportamentul lui însetat de sânge. A murit înainte ca Hendrick Adams să fie dus la rug, împlinindu-se cuvintele care i se spusese cu trei zile înainte.

II. PASAJUL BIBLIC

Punct de pornire

Reformulați:

De-a lungul istoriei, au fost multe momente nefaste când oamenii s-au pus în locul lui Dumnezeu și au judecat și au condamnat pe alții la moarte. Doar Dumnezeu este

Judecătorul, iar judecata Sa este nu numai dreaptă, dar și plină de milă.

Deși omenirea poate pretinde că știe adevărul și împarte dreptatea, există un singur Judecător, iar El a declarat cărțile deschise. În timp ce analizăm istoria lui Noe și a potopului, să ne gândim la extraordinarul mesaj și la minunata ocazie de mântuire care ne-a fost oferită tuturor. Același mesaj categoric referitor la judecată și salvare este valabil și astăzi. Cum vor reacționa oamenii? Va fi ca în zilele lui Noe, când doar o mână de oameni au luat seamă?

Fișă de studiu pentru instructori

După ce parcurgeți secțiunea Caz în studiu împreună cu membrii grupei, folosiți următoarele sugestii pentru a debata pasajul împreună.

- Citiți pasajul cu multă atenție și subliniați acele elemente care credeți că sunt esențiale pentru desfășurarea evenimentelor.
- Care sunt detaliile din relatarea potopului care credeți că sunt valabile și în dreptul generației din timpul sfârșitului?
- Citiți Matei 24:39 și observați modul în care potopul este asemănat cu judecata de la sfârșitul timpului. În ce măsură este aceasta o ilustrare potrivită a scenei judecății? Care s-ar putea să fie diferențele?
- Citiți Daniel 7:1-10 și urmăriți atent scena de judecată din versetele 9 și 10. Care este legătura dintre judecata care a avut loc în timpul lui Noe și judecata care are loc în prezent, în cer?
- Matei 25 conține trei parabole care descriu scena judecății finale.
- Cum a fost posibil ca doar atât de puțini să răspundă la apelul lui Noe? Care s-ar putea să fie diferențele dintre „sfârșitul” care ne așteaptă pe noi, cei de acum, și „sfârșitul” care îi aștepta pe Noe și pe antediluvieni?
- Când ușa s-a închis și s-au revărsat apele potopului, fiecare decisese deja cum se va prezenta înaintea lui Dumnezeu – singur, în propriile merite, sau, așa ca Noe, care „a găsit trecere înaintea Domnului”. Când are loc judecata? În ce măsură Ziua Ispășirii și Sanctuarul din cer sunt relevante pentru această parte din mesajul referitor la sfârșitul lumii? Citiți capitoul 28 din *Tragedia veacurilor* pentru o explicație detaliată.
- Pe ce bază credințioșii de azi pot să fie încrezători că Dumnezeu îi declară „nevinovați”?
- Ce alte relatări și evenimente din Biblie vă reamintesc de scena judecății prezentate în acest studiu?

Întrebări suplimentare

- Realizați un sondaj în grupă cu privire la atitudinea oamenilor față de ideea de judecată. Ce sentimente au oamenii de azi în legătură cu ideea că

sunt responsabili în fața lui Dumnezeu pentru adevărurile pe care El le-a dezvăluit?

- Cum credeți că va fi receptat mesajul despre sfârșit din Apocalipsa 14:7?

Folosți aceste pasaje biblice în completarea studiului de față: 1 Regi 18; Geneza 6; 11; Ieremia 36; Exod 5:2.

Context imediat și cadru istoric

Folosți următoarele informații pentru a analiza într-un context mai larg pasajul studiat. Redați-le în propriile cuvinte.

Studiul din această săptămână conține câteva unghiuri diferite din care poate fi discutată problema judecății: 1) abordarea personală, a fiecărui adolescent, care va fi tras la răspundere de Dumnezeu; 2) abordarea generală, în ansamblu, a judecății, analizând perspectiva profetică asupra judecății de cercetare profetizată în Daniel și ilustrată în doctrina despre sanctuar.

Unghiul personal: Pe tot cuprinsul Scripturii, există multe pasaje care descriu ideea de răspundere personală în fața lui Dumnezeu pentru decizia de a ne pocăi și a ne bucura de sentința dată de Dumnezeu sau pentru decizia de a ne încrede în propria judecată. Ca urmare, par să existe trei categorii de oameni descriși în Scriptură, după cum se afirmă în cartea *Advenștii de ziua a șaptea cred*:

„Ființele umane aparțin uneia dintre următoarele trei categorii: (1) cei răi, care resping autoritatea lui Dumnezeu; (2) credincioșii autentici, care, prin încrederea în meritele lui Hristos, prin credință, trăiesc în ascultare de Legea lui Dumnezeu; (3) cei care par să fie credincioși autentici, dar nu sunt” (p. 361). Există diferite parabole (Matei 6:25; 7:23; 13; 20 și mai ales capitolul 25) care descriu o anumită scenă a judecății, când indivizii se confruntă cu rezultatele propriilor alegeri.

Unghiul general, al judecății de cercetare: Sanctuarul nu reprezintă pur și simplu o idee venită după exod, ci reprezintă o portretizare pământească a unei realități

Secretele instructorului bine pregătit!

Mai puțin înseamnă mai mult

Mai puțin înseamnă mai mult, atunci când se cere mult. Când e vorba de subiecte precum judecata, unde e nevoie de foarte multe informații, este important de înțeles ce se poate și ce nu se poate face în timpul unei singure ocazii de Școală de Sabat. Mai mult decât atât, dacă puteți identifica ce puteți face eficient, veți avea o bază pentru studiul aprofundat și mai multă interacțiune în afara Școlii de Sabat. Orice carte actuală din domeniul activităților cu tinerii va susține nevoia de a petrece cât mai mult timp cu tinerii; indiferent că e vorba de grupe mai mici sau de activități sociale sau religioase, acestea măresc eficiența predării. În cazul unui subiect așa cum este cel al sanctuarului sau al judecății, ați putea profita de ocazia de a aprofunda studiul, spunând: „Dacă vreți să săpăm mai adânc în acest subiect, haideți să ne întâlnim la mine acasă...” O să vedeți ce se întâmplă.

cerești. Mesajul și lucrarea sanctuarului demonstrează care este planul de mântuire realizat de Dumnezeu, incluzând și judecata. Tratatul acestui subiect necesită mai mult timp decât poate oferi Școala de Sabat și o sugestie ar fi să folosiți *Tragedia veacurilor* ca principala resursă. Ați putea

Alte rubrici...

Faceți referire la celelalte rubrici din Ghidul pentru adolescenți.

- **Cu alți ochi**

Întrebați cum sunt reflectate în citate ideile din pasajul studiat astăzi.

- **Flash**

Citiți fragmentul, precizând că face parte din comentariul lui Ellen White asupra pasajului biblic studiat în această săptămână, care se găsește în cartea Faptele apostolilor. Întrebați ce relații există între fragmentul citat și discuțiile pe care le-ați avut pe baza întrebărilor de la Fișă de studiu.

- **Repere**

Îndreptați-vă atenția spre versetele care au legătură cu subiectul studiului de astăzi. Cereți-le participanților să le citească și fiecare să aleagă un verset care i se adresează în mod direct. Apoi rugați-i să explice alegerea făcută.

Sau puteți forma perechi, cărora să le dați câte un text pentru a fi discutat.

lua în considerare ideea de a împărți subiectul în trei, folosind schema din cartea *Advențiștii de ziua a șaptea cred*:

„Evenimentele din Ziua Ispășirii ilustrează cele trei faze ale judecății finale. Acestea sunt: (1) judecata anterioară mileniului (sau judecata de cercetare), care mai este numită și «judecata preadventă»; (2) judecata din timpul mileniului și (3) judecata executivă, care are loc la sfârșitul mileniului” (p. 352).

III. ÎNCHEIERE

Activitate

Înceiați cu o activitate și cu o scurtă recapitulare:

Invitați grupa să răspundă la întrebarea: „Care dintre următoarele două liste ar fi mai greu de întocmit: cea cu fapte bune pe care le-ați făcut anul acesta sau cea cu lucruri rele înfăptuite anul acesta?” Pot împărți o coală de hârtie în două și pot începe să întocmească listele. Nu e nevoie să fie expliciti, ci doar să facă un semn de fiecare dată când își amintesc un eveniment pozitiv sau negativ (să marcheze cu O lucrurile bune și cu X, pe cele rele), pentru a li se asigura intimitatea. În Ziua Ispășirii (judecății), toți cei care voiau să fie iertați își puneau mâinile pe miel și se aplecau asupra lui, ca și când ar pune păcatul lor asupra mielului. Acesta era un act de mărturisire și pocăință.

În grupe de doi sau trei, invitați-i pe membrii grupei să întocmească o altă listă cu toate faptele lui Isus pe care și le amintesc și care ar putea fi considerate „fapte neprihă-

nite/drepte” de ascultare față de Dumnezeu. Rugați-i pe adolescenți să prezinte ce-au scris. Ideea principală legată de judecată este următoarea: vrei să te prezinți cu propriile tale fapte (bune sau rele)? Sau vrei ca Dumnezeu să te judece pe baza neprihănirii/dreptății lui Hristos?

Spuneți-le membrilor grupei să pună primele liste pe masă, apoi acoperiți-le cu listele care conțin faptele lui Hristos – ca un gest simbolic al faptului că Dumnezeu pronunță răscumpărarea lor.

Recapitulare

Reformulați:

Trebuie să le comunicăm un mesaj categoric tinerilor de astăzi, nu din vinovăție sau teamă, ci din senzația dată de adevărul clar și constrângător că trăim în ceasul judecății lui Dumnezeu. Prin speranța noastră în neprihănirea lui Hristos putem face față, plini de curaj, fiecărei zile, știind că, atunci când Dumnezeu privește la lista faptelor noastre, este scris cuvântul „iertat”. Ați putea spune cam așa: „Dacă ar fi să existe un lucru pe care să mi-l doresc mai mult decât orice, atunci acest lucru ar fi ca fiecare dintre voi să aleagă să fie iertat de Dumnezeu și să aibă scris numele în cartea vieții. Dar acest lucru nu se întâmplă doar pentru că voi vi-l doriți, ci trebuie să faceți o alegere conștientă. Mărturișiți că lista voastră cu fapte bune nu este suficientă ca să vă salveze. Bazați-vă în totalitate pe lucrarea pe care Hristos a făcut-o pentru voi. Și cereți împlinirea adevărului că Dumnezeu vă declară nevinovați.”

Amintiți-le membrilor grupei să lectureze capitolele din seria de istorie biblică scrisă de Ellen White. Pentru săptămâna aceasta, li se recomandă capitolul 28 din *Tragedia veacurilor*.

CONEXIUNISALVATOARE

Păcatul – un sindrom

Referința biblică: Isaia 14:12-14; Ezechiel 28:11-17;

Apocalipsa 12:7-9

Comentariu: *Tragedia veacurilor*, capitolele 29 și 30

Text-cheie: Apocalipsa 12:7-9

PREGĂTIRE

I. PREZENTARE GENERALĂ

Unul dintre marile mistere ale istoriei umane privește înțelegerea originii răului. Comparativ cu alte subiecte din Biblie, se oferă foarte puține elemente despre modul în care a început păcatul și ce a făcut să se dezvolte boala păcatului în inima lui Lucifer – un înger glorios din sala tronului lui Dumnezeu. Cele trei pasaje care fac referire la nașterea păcatului sunt Apocalipsa 12, Ezechiel 28 și Isaia 14. Misterul debutului păcatului este complicat de întrebarea cum a fost posibil, de la bun început, să apară păcatul. Răspunsul clasic este: „Pentru că Dumnezeu i-a oferit creației Sale puterea de a alege.” Deși este adevărat acest lucru, prezența păcatului face posibilă existența durerii și distrugerii într-o măsură atât de mare, încât e greu să vezi valoarea nestrămutată a unei asemenea libertăți. Dar Dumnezeu nu ar fi putut conduce universul altfel. Ellen White a afirmat că, pentru ca păcatul să fie eradicat, „trebuia permis ca răul să ajungă la maturitate” (*Tragedia veacurilor*, p. 499). Acesta este subiectul care schițează imaginea de ansamblu a istoriei salvării și reprezintă esența scopului suprem al universului: salvarea copiilor lui Dumnezeu și confirmarea caracterului Său în fața tuturor.

În capitolele din *Tragedia veacurilor* veți descoperi că problema umană a păcatului trece cu mult de Adam și Eva, ajungând la fiecare ființă creată care așteaptă să vadă cum reacționează Dumnezeu la pretențiile ridicate de Lucifer. În capitolul 3 din Geneza, cel rău îi determină pe Adam și pe Eva să nu-L asculte pe Dumnezeu și să țină seama de același lucru ce a devenit definitoriu pentru Lucifer. Esența acelei minciuni îndreaptă într-o direcție greșită percepția oamenilor și a îngerilor asupra Creatorului. În definitiv, ceea ce gândesc oamenii despre Dumnezeu devine cel mai important gând pe care l-au avut vreodată.

II. SCOP

Membrii grupei:

- Vor descoperi în căderea lui Lucifer originea răului. (*nivelul rațional*)
- Vor simți o reînnoită încredere în modul lui Dumnezeu de a aborda păcatul. (*nivelul emoțional*)
- Vor decide să răspundă apelului lui Dumnezeu în loc să se opună cu încăpățănare. (*nivelul practic*)

III. STUDIU APROFUNDAT

- Păcatul
- Natura omului – punct fundamental de doctrină # 7
- Marea luptă – punct fundamental de doctrină # 8

Pe site-ul www.leadoutministries.com veți găsi materiale auxiliare, în limba engleză, pentru aprofundarea acestor subiecte.

PREDARE

I. INTRODUCERE

Activitate

Parcurgeți împreună cu membrii grupei secțiunea Ce părere ai? din studiul lor, apoi dezbateti răspunsurile date.

În această săptămână, adolescenții sunt invitați să aplece o linie de gândire. Ambele afirmații pot fi apărute, dar alegând să o illustreze, să o susțină și să o explice pe una dintre ele, sunt provocați să gândească. Dovezile răului extrem și ale bunătății extreme fac dificilă negarea existenței lui Dumnezeu și a lui Satana. Cu alte cuvinte, vă gândiți la bunătatea lui Dumnezeu pentru că vedeți răul apărând într-un izbitor contrast? Sau sunteți mai predispuși să apreciați caracterul lui Dumnezeu când vedeți oameni exemplificându-l în acte de bunătate?

Ilustrație

Reformulați:

Se povestește despre doi părinți care au descoperit că bebelușul lor a mers încet de-a bușilea până în pivnița casei, unde a început să exploreze. Când l-au descoperit, și-au dat imediat seama că ingerase ceva otrăvitor. Pielea copilului avea o culoare nenaturală și era letargic. Au sunat imediat la centrul de control al substanțelor toxice și au descris ceea ce au crezut că pusese în gură copilul. Au fost imediat sfătuiți să se grăbească la spital și sub nicio formă să nu-l lase pe copil să-și piardă cunoștința. În caz contrar, copilul ar fi murit.

L-au pus în mașină și au pornit agitați spre spital. Pe drum, ochii copilului au început să se închidă și părea că adoarme. În timp ce tata conducea, mama țipa la fiul ei să nu adoarmă. A încercat totul. După o vreme, singurul lucru ce îl mai putea ține treaz era să îl ciupească. Îl ciupea suficient de tare cât să-l învinețească. Dar a rămas conștient, din cauza durerii. Cu lacrimi în ochi și la doar câteva minute de spital, mama a trebuit să ia din nou măsuri drastice. Când copilul n-a mai răspuns la ciupituri, l-a palmuit. Nicio dată nu fusese nevoită să facă așa ceva, totuși era singurul lucru pe care îl putea face pentru a-i salva viața copilului. Când au ajuns la spital, echipa de la Primiri Urgențe îi aștepta și i-au pus imediat copilului o sondă gastrică. După ce viața acestuia a fost în afara oricărui pericol, părinții le-au povestit asistentelor și doctorului cât de cumplit a fost să-i facă rău copilului pentru a-l putea ține treaz.

Asistentele au dat din cap, dar i-au apreciat pe părinți, spunând: „Știm că trebuie să fi fost dureros, dar dacă adorm, rar îi mai putem salva, fără să fie afectați iremediabil. Chiar săptămâna trecută am pierdut o fetiță pentru că părinții nu au putut să o țină trează. Ciupiturile și palmele o să treacă. Dar fiul dumneavoastră trăiește.”

Ce ar fi putut crede oamenii care vedeau o mamă pe bancheta din spate a mașinii palmuindu-și și ciupindu-și copilul? Neștiind prea multe despre situație în ansamblu, ce concluzii ar fi putut să tragă? Cât de greșite ar fi fost acele concluzii?

În ce măsură descrie această ilustrație modul în care îl percep oamenii pe Dumnezeu, pe Satana, prezența și domnia răului?

Care ar fi câteva paralele între această relatare și planul de mântuire? În ce măsură modul în care îl percepem pe Dumnezeu și soluția Sa pentru păcat ne influențează relația cu El în perioade dificile?

II. PASAJUL BIBLIC

Punct de pornire

Reformulați:

Probabil că Dumnezeu ar face tot posibilul ca omenirea să-L poată cunoaște și să poată locui cu El pentru totdeauna. Poate chiar ar permite ca oroarea răului să ajungă la deplinul ei rezultat, dacă aceasta ar fi singura cale de a ne lua acasă cu El. Faptul de a cunoaște situația în ansamblu ne face în stare să vedem modul în care acționează păcatul

și să înțelegem că este decisiv modul în care îl percepem pe Dumnezeu. În timp ce parcurgem următoarele pasaje din Scriptură, gândiți-vă bine cum descriu ele debutul păcatului. Răspundeți la întrebări și gândiți-vă de ce planul lui Dumnezeu de tratare a păcatului este singura cale viabilă.

Fișă de studiu pentru instructori

După ce parcurgeți secțiunea Caz în studiu împreună cu membrii grupei, folosiți următoarele sugestii pentru a debata pasajul împreună:

- Citind fragmentele biblice care descriu nașterea răului, care dintre versete credeți că este cel mai important în relatare? De ce?
- Ce cuvinte-cheie și expresii sunt folosite pentru a descrie natura lui Lucifer de dinainte de cădere?
- Care spune Biblia că a fost elementul care l-a făcut pe Lucifer să decadă?
- Pornind de la aceste pasaje, cum ați descrie aparenta lipsă de intervenție a lui Dumnezeu?
- De ce nu a pus capăt Dumnezeu acțiunii păcatului? (Citiți capitolul 29 din *Tragedia veacurilor*.)
- În ce măsură aceste texte biblice vă clarifică viziunea asupra iubirii lui Dumnezeu și vă măresc ura față de păcat?
- Cine din Biblie sau din istoria umană pare să fi decăzut în același fel ca Lucifer?
- Ce avertizări sau exemple puteți extrage din modul în care a debutat păcatul în Lucifer? În ce măsură ne ajută să trăim diferit faptul că știm istoria căderii lui Satana?

Întrebări suplimentare

- Cum ați distinge deosebirile dintre păcat, rău și suferință?
- Despre ce anume ați vrea să aflați mai multe și de ce?
- Despre ce s-a întâmplat în cer cu Lucifer?
- Despre situația din Grădină cu șarpele (Satana) și ce a făcut Dumnezeu ca răspuns la neascultare?
- Ce e în mintea lui Dumnezeu și care sunt motivele pentru care permite ca această lume să continue cu păcatul?
- În ce măsură o înțelegere mai bună a acestor lucruri vă influențează viziunea asupra lui Dumnezeu?

Folosiți următoarele pasaje biblice în completarea acestui studiu: Matei 4; Iov 1; Geneza 3; Apocalipsa 21; Marcu 5:1-20.

Context imediat și cadru istoric

Folosiți următoarele informații pentru a analiza într-un context mai larg pasajul studiat. Redați-le în propriile cuvinte.

Pasajul biblic din această săptămână, despre originea răului, este format din mai multe fragmente. Fragmentul din Isaia și cel din Ezechiel sunt similare, în sensul că ambele descriu modul intern de operare a păcatului, la

debutul lui în una dintre ființele create de Dumnezeu. Deoarece aceste două secțiuni din Vechiul Testament reflectă stilul poetic și genul literar ebraic, referirile la Lucifer se fac prin intermediul sintagmelor „regele Babilonului” și „regele Tirului”. În cartea *Advenștii de Ziua a Șaptea cred* (p. 114) se afirmă că „regele Tirului și regele Babilonului sunt descrieri figurate ale lui Lucifer”. Acest fapt este clar, deoarece persoana la care se referă contextele are următoarele trăsături:

- este heruvim
- locuiește în prezența lui Dumnezeu
- este perfect, înțelept și frumos
- este prezent în Eden.

Mai mult decât atât, și Isaia, și Ezechiel descriu sursa căderii lui Lucifer în același mod:

„Tu ai zis în inima ta: ‘Mă voi înălța la cer; îmi voi ridica tronul mai presus de stelele lui Dumnezeu! Voi ședea pe muntele adunării, pe înălțimile din nord! Mă voi înălța deasupra norilor și mă voi face asemenea Celui Preaînalt!’” (Isaia 14:13,14)

„Ai fost fără vină în căile tale din ziua în care ai fost creat și până când s-a găsit nedreptate în tine. [...] Ți s-a îngâm-fat inima din pricina frumuseții tale și ți-ai pervertit înțelepciunea din cauza splendorii tale! De aceea te-am aruncat la pământ și te-am expus înaintea regilor, ca să fii o priveriște pentru ei!” (Ezechiel 28:15,17)

Evident, aceste pasaje relatează acțiunea internă a păcatului în Lucifer (care a devenit Satana), ce nu este prezentată în niciun alt loc din Biblie. Îl vedem pe Satana acționând de multe ori, dar cumplita acțiune care l-a făcut pe Lucifer să se revolte este menționată doar în puține locuri.

Secretele instructorului bine pregătit!

Ilustrații, parabole, alegorii

Parabola este o povestire alegorică, în care o idee abstractă este prezentată prin mijloace concrete. Ilustrațiile și parabolele sunt instrumente extrem de valoroase în procesul de predare, dat fiind faptul că sunt simple, clare și ușor de ținut minte. Când a folosit parabola semănătorului și a diferitelor tipuri de sol, în Matei 13:1-23, Isus a îndeplinit toate aceste trei condiții. Simplitatea este evidentă pentru oricine trăiește într-o lume cu activități agricole: mediul determină creșterea. Claritatea constă în faptul că nu există nuanțe complicate ale acțiunii simple de a planta niște semințe. Este ușor de ținut minte, deoarece oamenii desfășurau zilnic activități agricole.

Chiar dacă elevii pot înțelege bine diferite ilustrații și alegorii, s-ar putea să fie mai bine să-i determinați pe ei să gândească singuri la modalități convingătoare de ilustrare a unui principiu sau ideal. Dacă le veți cere să conceapă propria povestire alegorică sau ilustrație, va crește calitatea procesului de învățare.

Alte rubrici...

Faceți referire la celelalte rubrici din Ghidul pentru adolescenți.

• Cu alți ochi

Întrebați cum sunt reflectate în citate ideile din pasajul studiat astăzi.

• Flash

Citiți fragmentul, precizând că face parte din comentariul lui Ellen White asupra pasajului biblic studiat în această săptămână, care se găsește în cartea Faptele apostolilor. Întrebați ce relații există între fragmentul citat și discuțiile pe care le-ați avut pe baza întrebărilor de la Fișă de studiu.

• Repere

Îndreptați-vă atenția spre versetele care au legătură cu subiectul studiului de astăzi. Cereți-le participanților să le citească și fiecare să aleagă un verset care i se adresează în mod direct. Apoi rugați-i să explice alegerea făcută.

Sau puteți forma perechi, cărora să le dați câte un text pentru a fi discutat.

Contextul celui de-al treilea pasaj este aproape de centrul cărții Apocalipsa, mulți cercetători luând în calcul posibilitatea ca acest capitol, 12, să constituie esența sau tema centrală a cărții. Cu alte cuvinte, ce s-a întâmplat în cer, cu Lucifer, păcatul și soluția găsită de Dumnezeu în persoana lui Hristos, reprezintă esența a ceea ce Descoperitorul a văzut atunci când a scris Apocalipsa. Cei care ies biruitori vor fi reușit doar prin „sângele Mielului”, „cuvântul mărturiei lor” și pentru că „nu și-au iubit viața atât de mult încât să se dea înapoi de la moarte”. Aceste trei calități se află în opoziție directă cu atitudinea și comportamentul lui Lucifer/Satana. Cei care înving sunt menționați din nou la sfârșitul acestui capitol și sunt descriși ca oamenii care „păzesc poruncile lui Dumnezeu și țin mărturia lui Isus” (Apocalipsa 12:17).

Deși istoria căderii nu este cuprinsă în pasajul biblic studiat (Geneza 3), acesta reprezintă un alt pasaj care descrie modul egoist și viclean în care Satana îi păcălește pe copiii lui Dumnezeu să-L urmeze pe aceeași cale.

III. ÎNCHEIERE

Activitate

Încheiați cu o activitate și cu o scurtă recapitulare:

O ilustrare bună a originii răului și a căderii lui Lucifer poate fi făcută cu ajutorul unei cozi de mătură, al unui băț lung sau chiar al unei băte de baseball. Încercați să țineți bățul în echilibru, în palmă, și grupa să numere câte secunde reușiți să faceți acest lucru. Sau puteți ruga un adolescent îndemânatic să încerce. Ca să puteți ține bățul vertical, trebuie să vă uitați la vârful lui, ca punct de referință. În momentul în care vă luați ochii de la vârf și vă uitați spre capătul din palmă, durează doar câteva secunde ca bățul să se dezechilibreze și să cadă. Invitați membrii grupei să încerce și ei, în primă fază uitându-se la vârf, apoi uitându-se la mâna lor. Întrebați-i apoi: Prin ce se aseamănă această experiență cu ce s-a întâmplat cu Lucifer? În ce măsură locul în care vă concentrați atenția este decisiv pentru capacitatea de a ține în echilibru relația cu Dumnezeu.

Recapitulare

Reformulați:

De parcă apariția păcatului nu ar pune și așa destule probleme, motivul pentru care Dumnezeu a permis ca păcatul să existe în continuare i-a determinat pe mulți să pună la îndoială caracterul Său. Dumnezeu nu Se supără pe oamenii care își pun întrebări, dar când avem o fereastră atât de mică pentru a vedea ce face Dumnezeu ca să-Și salveze omenirea și propriul nume, nu strică să fie abordată problema cu o oarecare umilință. Când Îl presăm pe Dumnezeu să Se explice înainte ca noi să fim dispuși să ne predăm Lui, împiedicăm lucrarea credinței în viața noastră și ne ratăm participarea la planul de mântuire. Lucifer a căzut pentru că a ales mândria în defavoarea devoțiunii – egoismul în locul închinării. Întrucât acest păcat și-a făcut loc în lumea noastră, prin neascultarea lui Adam și a Evei, și noi tindem spre egoism fără să stăm prea mult pe gânduri. Dar cu cât ne gândim mai mult, cu atât devenim mai conștienți că există și o altă variantă. Apocalipsa spune: „Acuzatorul fraților noștri a fost aruncat” și vom reuși să învingem prin „prin sângele Mielului și prin cuvântul mărturiei [noastre]; [și pentru că nu ne-am] iubit viața, chiar până la moarte” (Apocalipsa 12:10,11). Istoria căderii lui Lucifer arată istoria unui Dumnezeu care tânjește ca noi să-l slujim din dragoste, nu din frică, motiv pentru care El nu a eradicat imediat existența îngerului căzut sau a oricui aflat în această situație.

Amintiți-le membrilor grupei să lectureze capitolele din seria de istorie biblică scrisă de Ellen White. Pentru săptămâna aceasta, li se recomandă capitolele 29 și 30 din *Tragedia veacurilor*.

CONEXIUNISALVATOARE

Între îngeri și demoni

Referință biblică: Marcu 5:1-19

Comentariu: *Tragedia veacurilor*, capitolele 31 și 32

Text-cheie: Marcu 5:15

PREGĂTIRE

I. PREZENTARE GENERALĂ

Războiul spiritual dintre Hristos și Satana nu este o ceartă izolată între două superputeri egale, aflate pe tărâmul ceresc. În primul rând, Dumnezeu este suprem și atotputernic. Satana deja a fost condamnat și sfârșitul lui este inevitabil. În al doilea rând, ființele angelice create de Dumnezeu îndeplinesc activ diferite îndatoriri în Împărăția lui Dumnezeu. Îngerii căzuți care au trecut de partea lui Lucifer sunt și ei la lucru, înfocați să facă rău pe măsură ce propriul lor sfârșit se apropie. Evident, omenirea căzută simte că ceva se întâmplă dincolo de ceea ce se vede cu ochii. Creștinii știu din Scriptură că Dumnezeu Și-a revendicat victoria asupra păcatului, dar Satana încă acționează ca să înșele și să submineze planul de mântuire, căutând „să-i înghită”, „să fure” și „să-i omoare” pe cei care ar alege să ceară locul pregătit pentru ei ca moștenitori ai Împărăției lui Dumnezeu. Această bătălie pentru suflete este foarte explicit prezentată în istoria despre bărbatul posedat de mii de demoni și alungat pe tărâmul lui Satana. În Marcu 5 și Matei 8, acțiunea forțelor satanice reiese din disperatul strigăt al omului care – mânat de ceea ce trebuie să fi fost o credință cât un grăunte de muștar, dar mai puternică decât o hoardă de demoni – aleargă la Isus.

Acest eveniment relatat în Scriptură abundă de descrieri viscerale ale realității îngerilor răi și a victoriei supreme a brațului puternic și plin de har al lui Hristos. De asemenea, din această relatare reiese modul în care puterea lui Dumnezeu ne însoțește când dăm mărturie cu privire la mărețele Sale fapte de salvare și har. De fapt, acest tânăr pierdut și urât de toată lumea devine, probabil, primul misionar creștin în Decapolis, o regiune formată din 10 cetăți lipsite de adevărata religie. Ceea ce pare de neevitat este întrebarea acestui studiu: Cum se poate observa puterea lui Dumnezeu asupra răului acționând prin intermediul oamenilor în mijlocul cărora trăim?

II. SCOP

Membrii grupei:

- Vor putea deschide ochii față de lumea răului și a forțelor angelice. (*nivelul rațional*)
- Vor simți că puterea asupra morții și a răului este certă. (*nivelul emoțional*)
- Vor alege să se alinieze deschis și pentru totdeauna de partea lui Dumnezeu și a Împărăției Sale. (*nivelul practic*)

III. STUDIU APROFUNDAT

- Îngerii
- Războiul spiritual
- Rugăciunea

Pe site-ul www.leadoutministries.com veți găsi materiale auxiliare, în limba engleză, pentru aprofundarea acestor subiecte.

PREDARE

I. INTRODUCERE

Activitate

Rugați membrii grupei să completeze secțiunea Ce părere ai? din studiul lor, apoi dezbateți răspunsurile date.

În timp ce discutați motivele pentru care oamenii cred că posesia demonică este astăzi mai puțin frecventă decât în vremurile Noului Testament, determinați-i pe adolescenți să se gândească la motive ce nu au fost amintite și să-și precizeze și propriul punct de vedere. Realizați un sondaj pentru a vedea care dintre răspunsuri este dat cel mai des și care, cel mai rar. Apreciați-i pe cei care se implică în discuție și amintiți-i și pe cei care s-ar putea să nu răspundă cu voce tare, dar care s-au gândit și au răspuns acestei întrebări în mintea lor.

Ilustrație

Reformulați:

Iată ce se povestește despre John Paton, un misionar în insulele Noile Hebride. Târziu în noapte, o bandă de băștinași ostili au înconjurat și asediat tabăra misionară a lui Paton. Ținta era să fie arși de vii membrii familiei misionarului și colaboratorii lor. Când aceștia ar fi ieșit din tabără, băștinașii aveau în plan să-i ia și să-i omoare. Mânați de o ură crâncenă față de creștini, au înconjurat complexul. Familia Paton și ceilalți au așteptat și s-au rugat toată acea noapte plină de teroare, ca Dumnezeu să-i ocrotească și să-i susțină. În zorii zilei, au fost uimiți să vadă că presupușii lor atacatorii au plecat. După mai puțin de un an, grație lucrării devotate și neobosite a soților Paton, șeful tribului s-a convertit la Hristos. Același șef, care cu un an înainte pregătise un asalt asupra familiei Paton, a luat decizia de a-l urma pe Hristos cel viu. Aducându-și aminte de acea situație, Paton l-a întrebat pe șef ce l-a împiedicat să dea foc taberei misionare și să-i omoare pe toți cei dinăuntru. Răspunsul șefului a venit cu surprindere: „Aproape am atacat, dar am fost surprinși să vedem că suntem depășiți numeric. Cine erau toți cei care păzeau casa dumneavoastră?” Bună întrebare! Paton a știut că niciun om sau vreun contingent de gărzi omenesti nu stă-tuse de pază lângă casa lui, în acea noapte. Șeful s-a temut să atace și s-a hotărât să fugă, atunci când a văzut sute de oameni bine făcuți, purtând săbii și înconjurând tabăra misionară.

E posibil să ne trăim fiecare zi nefiind conștienți de prezența angelică ce ne ocrotește? Până în ce punct credeți că Dumnezeu încă promite să sprijine și să apere poporul Său cu îngeri purtători de sabie?

II. PASAJUL BIBLIC

Punct de pornire

Reformulați:

Această relatare ne învață cel puțin două lucruri: (1) Dumnezeu ne ocrotește în ciuda demonilor și a lucrurilor rele de care nu suntem conștienți și (2) devoțiunea și rugăciunea noastră către Dumnezeu în legătură cu lumea nevăzută ne deschid ochii față de posibilitatea răspândirii Evangheliei, atunci când s-ar putea să ne fie frică să acționăm prin credință.

Fișă de studiu pentru instructori

După ce parcurgeți secțiunea Caz în studiu împreună cu membrii grupei, folosiți următoarele sugestii pentru a debata pasajul împreună.

- Citiți cu atenție pasajul biblic despre demoniac și subliniați cuvintele și propozițiile esențiale pentru întregul pasaj.
- De ce credeți că a fost inclusă această relatare în Evanghelii? Cărui scop servește? De ce ar putea fi considerat important mesajul transmis?
- Cum este descris demoniacul?

- Conform textului, cum se raportau sătenii – inclusiv ucenicii – la acest om, despre care se știa că este posedat de demoni?
- Ce este posesia demonică? Cum ați descri-o? Cum credeți că se produce?
- Oamenii posedați de demoni sunt, într-adevăr, incapabili total să se controleze?
- Ce alte exemple mai sunt în Biblie care tratează acest fenomen?
- Care este reacția îngerilor răi atunci când Hristos e prin apropiere?
- Dar oamenii, de ce credeți că au reacționat așa? Oare pentru că nu voiau ca forțe bune sau rele să le perturbe viața? Ce motiv au avut să-l ceară lui Isus să părăsească regiunea?
- De ce credeți că bărbatul eliberat de demoni nu a vrut să se despartă de Isus? De ce credeți că Isus i-a dat acestui om porunca să le spună și altora ce a făcut Dumnezeu pentru el? De ce era acesta un lucru care l-ar fi ajutat pe cel vindecat?
- Ce ne spune acest episod biblic despre natura răului și prezența lui reală în viața oamenilor? De ce credeți că prezența evidentă a demonilor pare să fie mai rară astăzi decât pe vremea lui Isus?

Întrebări suplimentare

- În ce punct v-ați plasa pe linia de mai jos?

În privința forțelor angelice ale lui Dumnezeu și a spiritelor demonice ale lui Satana, eu...

1	2	3	4	5	6
nu vreau				aș vrea să văd mai	
să știu nimic				clar această luptă	

- Invitați membrii să-și argumenteze poziția.
- În ce situații ați simțit prezența răului într-un mod pregnant și categoric?
- În ce situații ați simțit cum îngerii lui Dumnezeu vă ocrotesc într-un mod destul de greu de explicat?
- Ce credeți că se va întâmpla pe măsură ce ne apropiem de sfârșitul lumii? Va deveni mai evidentă această luptă? Îngelăciunea va deveni mai subtilă? Oamenii vor ajunge să se simtă atât de bine, încât nu le va mai păsa de îngeri sau demoni? Ce părere ai?

Folosiți următoarele pasaje biblice în completarea studiului de față: Jud. 9; 1 Regi 22; 1 Sam. 16; 18; 19; Fapte 12:5-11; 1 Regi 19:5-8; 2 Regi 6:8-17; Marcu 1:13.

Context imediat și cadru istoric

Folosiți următoarele informații pentru a analiza într-un context mai larg pasajul studiat. Redați-le în propriile cuvinte.

Relatarea despre demoniac deschide o discuție importantă în biserica de astăzi, mai ales pentru tineri, cu privire la natura îngerilor și a demonilor și a acțiunii lor în favoarea împărățiilor pe care le servesc (Matei 8; Marcu 5; Luca 8).

În Noul Testament sunt folosite două cuvinte cu referire la posesia demonică. Primul, în limba greacă, *daimonizomai*, de obicei tradus prin „a fi posedat de un demon”, este folosit pentru a descrie efectul acțiunii agenților lui Satana asupra oamenilor. Cum are loc acest lucru și în ce măsură oamenii sunt „posedați” sau „controlați” rămâne de discutat. Când face referire la o persoană, acest termen este tradus prin „demoniac”. O discuție importantă ce s-ar putea dovedi utilă este cu privire la modalitatea în care Satana înrobește și controlează oamenii, spre deosebire de îngerii lui Dumnezeu, care oferă adevăr, protecție, încurajare și îndrumare.

În ce privește contextul imediat, această situație are loc la puțină vreme după ce Hristos a hrănit miraculos mii de oameni și a căutat să se refugieze de mulțimi, trecând cu corabia în ținutul gadarenilor. Această zonă era populată de vorbitori de limba greacă, ce nu aveau practici religioase evreiești. O dovadă în acest sens este faptul că aveau cirezi de porci. Niciun evreu nu s-ar mânji în acest fel. De asemenea, locuitorii regiunii L-au implorat pe Isus să plece, după o manifestare atât de impresionantă a puterii spirituale. Întrucât eliberarea acestui om este tratată deja în două rubrici ale studiului, este deosebit de important să scoateți în evidență și faptul că el merge la Decapolis (10 cetăți) și povestește ce a făcut Hristos pentru el. E posibil ca Isus să-i fi dat acestui om însărcinarea misionară pentru a-i consolida încrederea că era complet refăcut și demonii nu se vor mai întoarce, dar și pentru a pregăti un martor pentru întoarcerea lor – lucru consemnat în toate cele trei evanghelii sinoptice:

În Marcu 5:20,21 scrie: „El a plecat și a început să vestească prin Decapolis cât de mult făcuse Isus pentru el. Și toți se minunau.” După câteva capitole, este notat impactul pe care l-a avut acest fost demoniac: „Isus S-a întors din regiunea Tirului și S-a dus, prin Sidon, la Marea Galileii, trecând prin regiunea Decapolis” (Marcu 7:31; vezi și Luca 8:26-40).

Secretele instructorului bine pregătit!

Procesând în interior sau în exterior

Nu toți cei care vorbesc neapărat și gândesc și nu toți cei care tac sunt neapărat neatenți și nu participă. Unii elevi procesează în interior, gândindu-se bine la întrebări, la răspunsuri și la elementele care îi privesc, fără să spună un cuvânt. De obicei, atunci când aceștia vorbesc, spun lucruri profunde și deosebit de utile. Pe de altă parte, mulți nu pot să gândească decât dacă mișcă din buze și se exprimă verbal. Aceștia tind să bată câmpii și să se contrazică. Se luptă cu cuvintele și, în cele din urmă, ajung unde trebuie, dar nu fără să irosească timpul și spațiul discuției. Ambele categorii sunt prezente în grupele noastre și trebuie să învățăm să le implicăm. Pentru cei care procesează în exterior, le apreciem și le confirmăm spusele, rezumând și parafrazând cuvintele lor. Le place acest lucru. Cei care procesează în interior tind să aștepte să ia cuvântul, să se gândească din nou, dar între timp s-ar putea ca altcineva să intervină sau chiar să schimbe subiectul. Când discutați, fiți atenți la ambele categorii de elevi, care gândesc și asimilează chiar dacă unii nu vorbesc.

Alte rubrici...

Faceți referire la celelalte rubrici din Ghidul pentru adolescenți.

- **Cu alți ochi**

Întrebați cum sunt reflectate în citate ideile din pasajul studiat astăzi.

- **Flash**

Citiți fragmentul, precizând că face parte din comentariul lui Ellen White asupra pasajului biblic studiat în această săptămână, care se găsește în cartea Faptele apostolilor. Întrebați ce relații există între fragmentul citat și discuțiile pe care le-ați avut pe baza întrebărilor de la Fișă de studiu.

- **Repere**

Îndreptați-vă atenția spre versetele care au legătură cu subiectul studiului de astăzi. Cereți-le participanților să le citească și fiecare să aleagă un verset care i se adresează în mod direct. Apoi rugați-i să explice alegerea făcută.

Sau puteți forma perechi, cărora să le dați câte un text pentru a fi discutat.

Inițial, cei care s-au năliniștit din cauza modului în care Isus manifestase o așa putere spirituală asupra forțelor rele au opus rezistență, dar, după ce bărbatul vindecat și-a spus povestea în cele 10 cetăți, ei L-au primit cu bucurie pe Isus și au acceptat Evanghelia care reușește să lupte împotriva împărăției lui Satana.

III. ÎNCHEIERE

Activitate

Încheiați cu o activitate și cu o scurtă recapitulare:

Formați echipe de câte doi sau trei și rugați-le să noteze situații din Biblie în care a fost vorba despre acțiunea unui înger. Sugerați-le să se gândească la situații în care umanul și divinul interacționează, iar forțele supranaturale nevăzute sunt certe. Scopul nostru este acela de a-i face să-și amintească o listă cât mai lungă de exemple din Scriptură. În timp ce fiecare grupă își prezintă lista, notați exemplele pe tablă. Spuneți: Analizați fiecare situație în parte și gândiți-vă ce anume era în joc în interacțiunea dintre îngerii buni și cei răi? Cât de reală este lupta dintre cer și trimișii răului? În ce măsură avem nevoie să fim mai atenți la acest război în lumea noastră actuală?

Recapitulare

Reformulați:

Odată, un prieten mi-a spus că 80 la sută din veninul de șarpe este o anumită proteină. Chiar dacă avem nevoie de o sursă zilnică de proteină în alimentația noastră, nu înseamnă că veninul de șarpe este o sursă potrivită de proteine. Restul de 20 la sută din conținut este letal. Totuși, mulți au pășit pe teritoriul dușmanului sufletelor, considerând că lumea nevăzută fie nu este atât de periculoasă, fie că ei sunt suficient de deștepti să-l întreață pe Lucifer.

Dumnezeu va trimite îngerii Săi să ne ajute. În Evrei 1:14 se spune că există „duhuri lucrătoare” trimise să-i slujească pe cei care Îi aparțin lui Dumnezeu. Biblia conține o mulțime de alte situații în care îngerii i-au ajutat pe credincioși în vremuri de nevoie (vezi Ps. 34:7; 91:11; Rom. 8:38,39; 1 Ioan 5:18; Fapte 12:5-11; 1 Regi 19:5-8; 2 Regi 6:8-17). Îngerii L-au slujit și pe Hristos după ce a fost ispitit de Satana (Marcu 1:13). Și sunt alături și de voi. Știți bine că este adevărat acest lucru.

ÎNSEMĂNĂRILE INSTRUCTORULUI

This image shows a full page of blank white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page, providing a guide for writing. There are no margins, text, or other markings on the paper.

Amintiți-le membrilor grupei să lectureze capitolele din seria de istorie biblică scrisă de Ellen White. Pentru săptămâna aceasta, li se recomandă capitolele 31 și 32 din *Tragedia veacurilor*.

CONEXIUNISALVATOARE

O minciună fatală

Referință biblică: Geneza 3:1-5; Psalmii 146:4;
Isaia 38:18,29; Apocalipsa 16:13,14

Comentariu: *Tragedia veacurilor*, capitolele 33 și 34

Text-cheie: Psalmii 146:4

PREGĂTIRE

I. PREZENTARE GENERALĂ

Subiectul morții este unul dintre cele mai controversate subiecte în biserică. Mulți văd sufletul ca pe ceva nemuritor; alții nu cred în viața de după moarte; unii cred în învierea de la sfârșitul lumii, iar alții nu prea știu ce să creadă.

Studiul de față ne oferă mai multe detalii în legătură cu ceea ce spune Biblia că se întâmplă după moarte. De asemenea, ne arată cum faptul de a crede într-un suflet nemuritor poate conduce la manifestări precum spiritismul. Moarte nu înseamnă Iad, Rai sau Purgatoriu. Moarte înseamnă, simplu, inexistență. Sufletul nu trăiește în afara trupului; nu are gânduri sau personalitate; pur și simplu se dezintegrează. Trupul *nu are* suflet, trupul *este* suflet. În întregul cuprins al Bibliei întâlnim exemple în acest sens. Nicăieri în Biblie nu i se atribuie sufletului calitatea de a fi conștient după moarte. Mulți cred că ideea nemuririi sufletului li se datorează filozofilor greci. Platon a fost, cu siguranță, un om ferm convins de această idee. El s-a referit la trup ca fiind o coajă, un înveliș pe care sufletul îl părăsește după moarte. Dar Biblia contrazice acest concept: „Căci pentru cel viu mai există speranță, după cum mai de preț este un câine viu, decât un leu mort. Cei vii știu măcar că vor muri, pe când cei morți nu mai știu nimic; nu mai au parte de nicio plată; până și pomenirea le este dată uitării, la fel cum și dragostea lor, ura lor și gelozia lor au pierit demult! Ei nu vor mai avea parte niciodată de nimic din tot ceea ce se face sub soare.” (Eccl. 9:4-6)

II. SCOP

Membrii grupei:

- Vor înțelege ce se întâmplă când survine moarte. (*nivelul rațional*)

- Vor fi mai conștienți de faptul că majoritatea creștinilor nu împărtășesc aceeași convingere cu ei. (*nivelul emoțional*)
- Vor fi dispuși să le împărtășească altora acest adevăr. (*nivelul practic*)

III. STUDIU APROFUNDAT

- Moartea și învierea – punct fundamental de doctrină # 26
- Ocultul
- Cerul/Raiul

Pe site-ul www.leadoutministries.com veți găsi materiale auxiliare, în limba engleză, pentru aprofundarea acestor subiecte.

PREDARE

I. INTRODUCERE

Parcurgeți împreună cu membrii grupei secțiunea Ce părere ai? din studiul lor, apoi dezbateți răspunsurile date.

Ideea nemuririi sufletului circulă la scară largă în societatea noastră. Se poate observa în filme, se poate auzi în muzică, pastorii o predică și chiar unele persoane nereligioase înclină spre ea, deoarece le-a fost plantată adânc în minte de către mass-media.

Cereți-le adolescenților să noteze pe o bucată de hârtie cât mai multe contexte, inclusiv anumite filme și cântece cunoscute, în care această idee este făcută să pară adevărată. La final, să compare toți ce-au notat. Probabil vor fi multe exemple de discutat.

Ilustrație

Reformulați:

O fată a suferit un accident teribil; dusă la spital, situația ei era critică. În camera de gardă, a murit, în sensul că inima

i s-a oprit și a încetat să mai respire. Doctorii au încercat frenetic să o aducă la viață. După aproximativ două minute, manevrele au dat rezultate. A început să respire din nou și inima a început să-i pompeze sânge. Criza trecuse. Deși grav rănită, avea să supraviețuiască.

Totuși, de-a dreptul fascinant este că, după ce a ieșit din spital, ea a povestit ce a crezut că i s-a întâmplat cât timp a fost „moartă”. A spus că a parcurs un fel de tunel și la capătul acestuia a întâlnit o ființă luminoasă, care i-a vorbit blând. Acest bărbat i-a cerut să-și revizuiască viața și apoi i-a spus că va merge înapoi. Următorul lucru pe care îl știe este că s-a trezit pe patul de spital.

Povestea ei nu este unică. În ultimii ani a existat un fenomen cunoscut drept „experiențe din preajma morții” (NDE), în care oamenii mor – inima încetează să le mai bată, încetează să mai respire și sunt considerați morți –, dar sunt readuși la viață, după care povestesc istorii fantastice despre o așa-zisă viață după moarte. Relatări de acest gen i-au făcut pe mulți să creadă că experiențele din preajma morții sunt „dovada” cu privire la nemurirea sufletului.

Totuși, de ce majoritatea celor care trec prin experiența aproape de moarte nu revin cu sentimentul nevoii după Hristos sau după harul Său mântuitor? Dacă acești oameni au fost duși, într-adevăr, în Rai sau dacă au vorbit cu îngerii lui Dumnezeu sau cu alți morți (așa cum au susținut unii), sau chiar cu Însuși Dumnezeu, atunci de ce îngerii, morții sau chiar Dumnezeu nu le-au spus despre nevoia ca Hristos să le acopere păcatele – principala învățătură fundamentală a Bibliei? Mulți dintre acești oameni nu erau creștini practicanți când au „murit” și rar au revenit la viață transformați în creștini. De ce? Pentru că, în majoritatea cazurilor, nimic nu s-a întâmplat în timpul experienței lor din preajma morții care să-i fi determinat să-L accepte pe Hristos.

II. PASAJUL BIBLIC

Punct de pornire

Reformulați:

Biblia ne spune într-o terminologie clară și directă faptul că „morții nu știu nimic”. Nicăieri în Biblie nu se poate găsi vreun verset care să lege moartea direct de doctrina nemuririi. De fapt, cuvântul „nemuritor” este folosit o singură dată în Biblie și face referire la Dumnezeu. De asemenea, în 1 Timotei 6:15,16, cuvântul „nemurire” este folosit pentru a-L descrie pe Dumnezeu, afirmându-se că El este singurul care are nemurirea.

Fișă de studiu pentru instructori

După ce parcurgeți secțiunea Caz în studiu împreună cu membrii grupei, discutați întrebările de la Fișă de studiu.

Context imediat și cadru istoric

Folosți următoarele informații pentru a analiza într-un context mai larg pasajul studiat. Redați-le în propriile cuvinte.

Ce este sufletul. Omul nu a primit suflet la creație. Când Dumnezeu a suflat în nările omului suflarea de viață, omul a devenit o ființă vie (Gen. 2:7). Formula este următoarea: pământ + suflare de viață = o ființă vie, un suflet.

De fapt, această suflare de viață nu se limitează la oameni. Biblia le atribuie suflarea de viață și animalelor (Gen. 7:15,22).

Nu există niciun text care să indice că sufletul supraviețuiește trupului ca o entitate conștientă. Scriptura învață că nemurirea sufletului este condiționată de ascultare (Gen. 2:16). Numai Dumnezeu are nemurirea (1 Tim. 6:16).

Ce nu este sufletul. Ideea nemuririi sufletului își are originea în gândirea grecilor antici. Când concepțiile grecești și cele iudeo-creștine au pătruns în biserica primară, din nefericire cele grecești au fost adoptate mai repede. „Prin urmare, conform acestei idei, există o parte din mine, sufletul meu, care va continua să existe. În timpul vieții de aici de pe pământ, acest suflet nemuritor este închis în trupul meu muritor. La moarte, trupul meu moare și se transformă în pământ, în timp ce sufletul nemuritor este eliberat, astfel încât să își poată continua existența nemuritoare, fără să fie paralizat de limitările unui trup.” (SDA Bible Student Source Book, p. 481).

Ideea că sufletele noastre sunt, în sfârșit, „libere” poate părea minunată, mai ales pentru cei care au avut multe greutăți fizice în această viață. Dar această idee conduce la o alta, și anume că trupul acesta este nenecesar, poate chiar rău. Dar când a creat această lume și omenirea, „Dumnezeu s-a uitat la tot ce a făcut și toate erau foarte bune” (Gen. 1:31)

Este important pentru adolescenți să înțeleagă eroarea din acest raționament, mai ales în lumina semnificației pe care o are în ceea ce privește relația dintre minte, trup și spirit. Modul în care avem grijă de mintea noastră influențează trupul și spiritul nostru; grija față de trupul nostru are impact asupra minții și spiritului nostru și cum ne purtăm cu spiritul nostru afectează mintea și trupul nostru. (Vezi *Divina vindecare*, p. 77, pentru o exemplificare a legăturii trup-minte-spirit).

- În ce fel grija față de mintea mea îmi afectează trupul și spiritul?
- În ce fel grija față de trupul meu îmi influențează mintea și spiritul?
- În ce fel grija față de spiritul meu îmi influențează mintea și trupul?

Dobândirea nemuririi. Întrucât a fost condiționată de ascultarea noastră, vom primi din nou nemurirea – însă doar atunci când Hristos va reveni pe Pământ. „Iată, vă spun o taină: nu toți vom adormi, dar toți vom fi schimbați într-o clipă, într-o clipire din ochi, la cea din urmă trâmbiță. Căci trâmbița va suna, iar cei morți vor fi înviați ca nemuritori, și noi vom fi schimbați. Căci ceea ce este supus putrezirii trebuie să se îmbrace în neputrezire, iar ceea ce este muritor trebuie să se îmbrace în nemurire.” (1 Corinteni 15:51-53)

III. ÎNCHEIERE

Activitate

Înceiați cu o activitate și cu o scurtă recapitulare:

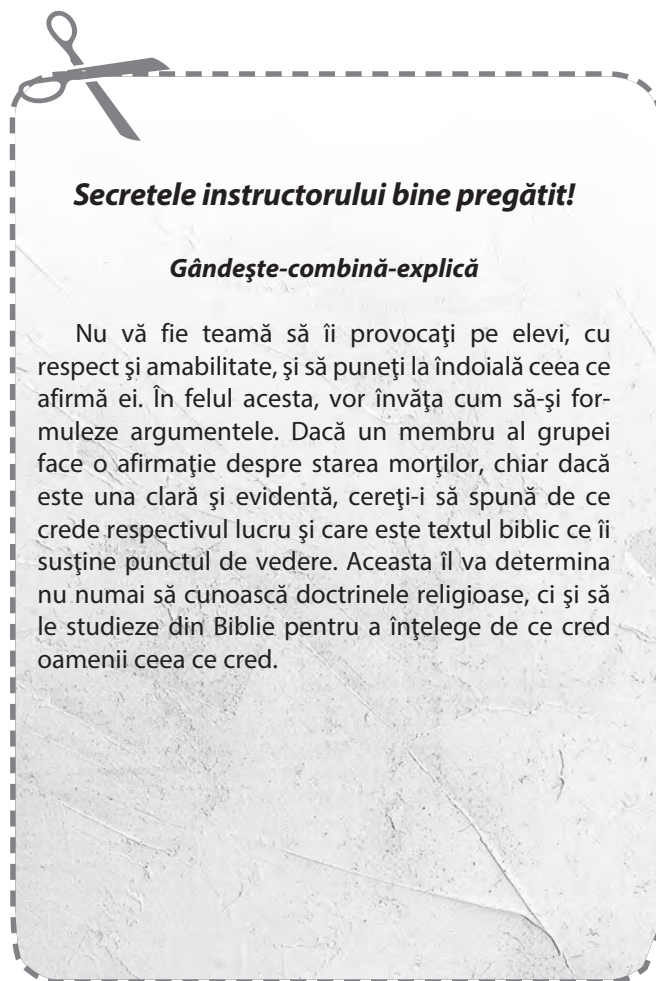
Discutați despre cât de mulți oameni văd ceva frumos în ideea de a merge în Rai imediat după ce mor. La prima vedere, poate părea o idee care aduce liniște și alinare. Totuși, puneți-le adolescenților întrebări provocatoare, cum ar fi: Câtă liniște și alinare îți poate aduce gândul că cei decedați privesc din cer la toată această suferință de jos, de pe Pământ? Cum credeți că s-ar simți în cer cei morți, dacă ar fi martorii atrocităților care au loc aici, jos? Cum se potrivește această concepție cu descrierea Raiului, și anume că nu vor mai fi durere și suferință? – Folosiți aceste întrebări pentru a demara o discuție.

Recapitulare

Reformulați:

Geneza 3:5 conține prima minciună consemnată vreodată în istorie: „Dumnezeu știe că, atunci când veți mânca din el, vi se vor deschide ochii și veți fi ca Dumnezeu, cunoscând binele și răul.”

Satana știa că ideea de a fi nemuritoare ca Dumnezeu i se va părea interesantă Evei, dar, din nefericire, o aștepta o cumplită dezamăgire.

Secretele instructorului bine pregătit!

Gândește-combină-explică

Nu vă fie teamă să îi provocați pe elevi, cu respect și amabilitate, și să puneți la îndoială ceea ce afirmă ei. În felul acesta, vor învăța cum să-și formuleze argumentele. Dacă un membru al grupei face o afirmație despre starea morților, chiar dacă este una clară și evidentă, cereți-i să spună de ce crede respectivul lucru și care este textul biblic ce îi susține punctul de vedere. Aceasta îl va determina nu numai să cunoască doctrinele religioase, ci și să le studieze din Biblie pentru a înțelege de ce cred oamenii ceea ce cred.

Alte rubrici...

Faceți referire la celelalte rubrici din Ghidul pentru adolescenți.

- **Cu alți ochi**

Întrebați cum sunt reflectate în citate ideile din pasajul studiat astăzi.

- **Flash**

Citiți fragmentul, precizând că face parte din comentariul lui Ellen White asupra pasajului biblic studiat în această săptămână, care se găsește în cartea Faptele apostolilor. Întrebați ce relații există între fragmentul citat și discuțiile pe care le-ați avut pe baza întrebărilor de la Fișă de studiu.

- **Repere**

Îndreptați-vă atenția spre versetele care au legătură cu subiectul studiului de astăzi. Cereți-le participanților să le citească și fiecare să aleagă un verset care i se adresează în mod direct. Apoi rugați-i să explice alegerea făcută.

Sau puteți forma perechi, cărora să le dați câte un text pentru a fi discutat.

ÎNSEMĂNĂRILE INSTRUCTORULUI

[illegible]

Amintiți-le membrilor grupei să lectureze capitolele din seria de istorie biblică scrisă de Ellen White. Pentru săptămâna aceasta, li se recomandă capitolele 33 și 34 din *Tragedia veacurilor*.

CONEXIUNISALVATOARE

Gustul amar al puterii

Referința biblică: 2 Tesaloniceni 2:3,4; Apocalipsa 13

Comentariu: *Tragedia veacurilor*, capitolul 35

Text-cheie: 2 Tesaloniceni 2:3,4

PREGĂTIRE

I. PREZENTARE GENERALĂ

Acest studiu cere multă înțelepciune pentru găsirea delicatului echilibru între prezentarea adevărului așa cum îl formulează Ellen White în *Tragedia veacurilor* și atenția și sensibilitatea față de cei care nu au convingerile noastre religioase. Acest subiect constituie cel mai important motiv al tensiunilor dintre adventiști și alte confesiuni. Ținând cont de aceste lucruri, este important să prezentați acest subiect rugându-vă mult înaintea, să-l abordați într-o manieră apreciativă la adresa altor biserici, dar să nu fie trădat mesajul adventist vital al convingerilor personale necompromise în fața corupției din politică, a abuzului de putere și a închinării false.

O modalitate mai agreabilă de prezentare a subiectului papalității este accentuarea faptului că biserica a jucat dintotdeauna un rol vital în planul lui Dumnezeu de răscumpărare a omenirii. Ca adventiști, suntem îndatorați conducătorilor noștri care, de-a lungul secolelor, au făcut ca biserica să fie ce este astăzi. O parte din moștenirea noastră, desigur, include capitolele întunecate ale corupției și abuzurilor. Dar în loc de a îndrepta degetul acuzator spre papa sau a-i calomnia pe surorile și frații catolici, ar trebui mai bine să ne uităm la propria istorie și să recunoaștem că o parte din părinții noștri au făcut lucruri incalificabil de rele în numele religiei. Aceste atrocități au fost comise de „noi”, nu de „ei”.

Profețiile din Apocalipsa 13 ne pot ajuta să înțelegem strategia celui rău din timpul sfârșitului, când va acționa prin intermediul puterii statului în numele lui Dumnezeu. Dacă biserica și statul se unesc, Satana știe că mulți vor fi înșelați, închinarea falsă va fi impusă, iar libertățile noastre religioase vor fi retrase. Acest studiu îi poate lămurii pe adolescenți în privința împlinirilor profetice din spatele evenimentelor contemporane. Pe măsură ce se desfășoară evenimentele finale ale istoriei, folosiți această ocazie pen-

tru a reaminti faptul că singurul loc unde putem fi în siguranță este „în Hristos”.

II. SCOP

Membrii grupei:

- Vor vedea situația actuală din lume în lumina profeției biblice. (*nivelul rațional*)
- Vor simți că Dumnezeu a avut și va avea controlul asupra lumii, în timp ce aceasta pare să se dezmeticească. (*nivelul emoțional*)
- Vor fi impulsionați să trăiască în Hristos în timp ce așteptăm revenirea Sa. (*nivelul practic*)

III. STUDIU APROFUNDAT

- Politică
- Convingeri personale
- Închinare

Pe site-ul www.leadoutministries.com veți găsi materiale auxiliare, în limba engleză, pentru aprofundarea acestor subiecte.

PREDARE

I. INTRODUCERE

Parcurgeți împreună cu membrii grupei secțiunea Ce părere ai? din studiul lor, apoi dezbateți răspunsurile date. Sau, ca activitate alternativă, puneți la dispoziția celor prezenți materiale media (laptopuri, ziare, reviste etc.) în care să caute știri care au o oarecare legătură cu înțelegerea noastră asupra avertizărilor lui Ellen White, din capitolul 35, din Tragedia veacurilor.

Întrebați:

- Ce exemple găsiți în știrile de astăzi cu privire la abuzul de putere în stat?
- Care sunt știrile despre papă? Găsiți lucruri care sunt o împlinire directă a avertizărilor lui Ellen White în privința papalității?

- Găsiți ceva despre impunerea legilor duminicale? Există forțe care acționează și care ar putea compromite libertatea noastră de închinare? Dacă da, care sunt acestea?

Ilustrație

Reformulați:

În cartea *The Cure for the Last Daze*, Karl Haffner prezintă următoarea scrisoare primită de el:

„Dragă frate pastor,

Acum aproape o săptămână, am primit în poștă ceva de la Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea. [...] Am simțit dezgust și greață când am citit respectiva broșură. Probabil că vă gândiți că mă leg de ceea ce prezentați dumneavoastră ca adevăr și am fost dezgustată de ideea de „închinare la papă” și de faptul că papa ar fi ‘fiara’. Dimpotrivă, mi-e greață de gestul bisericii dumneavoastră de a trimite literatură care conține atât de multă ură, într-o perioadă în care confesiunile creștine ar putea colabora în pace pentru a face ca lumea noastră să devină mai asemănătoare cu ceea ce ar fi vrut Hristos...”

Și a continuat așa alte două pagini (cu rândurile având un sigur spațiu între ele). Ați înțeles despre ce e vorba. După ce a stat și a mestecat conținutul scrisorii timp de câteva zile, Karl a sunat-o pe femeie și i-a explicat că nu îi urăște pe catolici.

– Nu? Serios? a întrebat femeia aparent uimită.

– N-aș investi niciun leuț din banii mei sau ai bisericii mele în acele broșuri sau pliante.

– Păăăăi, a ezitat ea, e bine de știut asta.

Și Karl i-a explicat modul în care vedea el rolul profetic al bisericii, apoi a improvizat un studiu biblic despre semnul fiarei. A vorbit despre corupția din biserică în perioada Evului Mediu, dar întotdeauna punând accent pe Hristos, ca mijlocul mântuirii noastre.

– Știți ceva? a zis ea suspinând, nu cred că mă fac adventistă, dar mi-ați schimbat dramatic părerea despre biserica dumneavoastră.

II. PASAJUL BIBLIC

Punct de pornire

Reformulați:

Dați-le adolescenților ocazia să spună cum ar fi reacționat ei la acea scrisoare. Sugerați-le să ia în considerare sfatul lui Ellen White, care ne-a avertizat să nu devenim prea îngâmfați când arătăm cu degetul profetic spre alte confesiuni creștine. Iată câteva citate:

„Am putea spune mai puține în anumite situații în ceea ce privește puterea Romei și papalitatea.”

Mesajul esențial al cărții Daniel și Apocalipsa este acela că „elementul uman trebuie să fie ascuns vederii, ascuns în Hristos, și... Domnul Dumnezeu cerurilor și Legea Sa să fie înălțate.”

„Nu fiți așa grăbiți să luați o atitudine polemică.”

„Lăsați-l pe Daniel să vorbească, lăsați Apocalipsa să vorbească și să spună care este adevărul. Dar orice etapă a subiectului ar fi prezentată, plasați-L pe Isus în centrul suprem al întregii speranțe.”

Fișă de studiu pentru instructori

După ce parcurgeți secțiunea Caz în studiu împreună cu membrii grupei, discutați întrebările de la Fișă de studiu.

Semnul fiarei

Prezentați următoarele pasaje și discutați-le:

Morris Venden scrie în *The Pillars*:

„Semnul fiarei este închinarea la sine. Semnul fiarei este mântuirea prin fapte. Semnul fiarei înseamnă a încerca să te salvezi singur – fie din păcatele trecutului, fie din păcatele prezente, fie din lumea păcatului – prin lucruri pe care le poți face singur. Și sigiliul lui Dumnezeu, care este opusul semnului fiarei, este închinarea la Dumnezeu, apropierea de El, căderea în genunchi înaintea Lui în totală dependență de El, deprinderea de a avea credință în El.”

- Discutați: Sunteți de acord cu ideile lui Morris Venden despre semnul fiarei și sigiliul lui Dumnezeu? De ce da? De ce nu?

Charles Scriven scrie în *The Promised Peace*:

„Pe când eram în clasa a opta și locuiam în Spokane, un evanghelist invitat... s-a referit strict la romano-catolici când a luat în discuție, duminică seara, subiectul ‘semnului fiarei’. Localitatea Spokane era predominant catolică și, în timpul săptămânii care a urmat, zvonuri cu privire la furia și posibilele amenințări la adresa evanghelistului au apărut printre adventiștii din oraș. Următoarea duminică, subiectul a fost ‘antihristul’. Toată lumea se întreba cum va fi. Am fost uimit când am ajuns și am văzut agenți de poliție în sală, stând în picioare pe toate părțile, uitându-se în mulțime.

Nu s-a inflammat nimeni, totuși, iar noi, adventiștii, am ieșit din sală ușurați și reasigurați în privința propriei valori, în privința propriei superiorități. Asta a fost de mult. Acum, simpla relatare a situației generează jenă.”

- Discutați: Voi simțiți vreun „disconfort” sau „jenă” când identificați trăsăturile Bisericii Catolice și a conducătorilor ei cu trăsăturile puterii fiarei din Apocalipsa 13 și ale antihristului? De ce da? De ce nu?
- Cum înțelegeți învățătura clară a lui Ellen White, care condamnă puterea abuzivă a papei?
- Credeți că doctrina tradițională a adventiștilor (care identifică puterea fiarei cu Biserica Catolică și antihristul, cu papa) reprezintă temeiul pentru „valoarea” și/sau „superioritatea” noastră ca biserică? Explicați.

Context imediat și cadru istoric

Folosiți următoarele informații pentru a analiza într-un context mai larg pasajul studiat. Redați-le în propriile cuvinte.

Ce spune Biblia despre antihrist? Din moment ce nu există decât un număr redus de versete în Scriptură care îl menționează, să le analizăm pe fiecare:

Primul pasaj este 1 Ioan 2:18,22: „Copilașilor, este ceasul de pe urmă! Și după cum ați auzit că vine anticristul, să știți că acum sunt mulți anticriști. Prin aceasta știm că este ceasul de pe urmă. [...] Cine este mincinosul, dacă nu cel care neagă că Isus este Hristosul? Acela este anticristul: cel care-l neagă pe Tatăl și pe Fiul.”

Al doilea pasaj este 1 Ioan 4,2,3: „Prin aceasta cunoașteți Duhul lui Dumnezeu: orice duh care mărturisește că Isus Hristos a venit în trup este de la Dumnezeu, iar orice duh care nu-L mărturisește pe Isus nu este de la Dumnezeu, ci este al anticristului, despre care ați auzit că vine; acum el este deja în lume.”

Observați că spiritul antihristului se manifestă deja în lume. Mai mult decât atât, antihristul nu recunoaște că Isus vine de la Dumnezeu. Cu alte cuvinte, respingerea lui Isus înseamnă a acționa în spiritul antihristului.

Mai există încă o menționare a antihristului, și aceasta este în 2 Ioan 7. În acest verset, vedem că antihristul îl respinge pe Isus venind în trup. „Căci în lume au ieșit mulți înșelători, care nu recunosc că Isus Hristos a venit în trup. Acesta este înșelătorul și anticristul.”

La fiecare folosire a cuvântului „antihrist”, contextul este cel al subminării lui Isus. Antihristul neagă trei lucruri cu privire la Hristos: faptul că El este Cel Uns; că vine de la Dumnezeu și că a venit în carne și oase. Altfel spus, antihristul îl respinge pe Isus.

Deci, cine poate fi? Cine este antihristul?

Teologii sunt împărțiți. Unii dintre cei mai influenți teologi ai timpului s-au referit la persecuția creștinilor de către Biserica Romană și au interpretat evenimentele ca lucrarea antihristului.

Secretele instructorului bine pregătit!

Predarea inductivă

Predarea inductivă se bazează pe ideea conform căreia cunoștințele sunt „asimilate în principal pe baza experiențelor practice și a interacțiunilor cu fenomene. Un instructor care adoptă abordarea inductivă începe prin a expune în fața elevilor o exemplificare, sau mai multe, a unui concept. Apoi elevii sunt încurajați să observe tiparele, să ridice întrebări sau să facă generalizări în urma observațiilor. Rolul profesorului este să creeze ocaziile și contextul în care elevii pot reuși să facă generalizările corespunzătoare și să-i îndrume, după nevoie.”

În prezentarea conținutului acestui studiu, în loc să spuneți: „Fiara este...” sau „Antihristul este...”, lăsați-i pe adolescenți să facă singuri conexiunile. Prezentați dovezile biblice și comentariile lui Ellen White, apoi, prin intermediul procesului de gândire inductiv, permiteți-le să tragă propriile concluzii.

Iată ce afirmă istoricul Michael de Semlyen: „Wycliffe, Tyndale, Luther, Calvin, Cranmer, în secolul al șaptesprezecelea; Bunyan, traducătorii Bibliei King James și cei care

Alte rubrici...

Faceți referire la celelalte rubrici din Ghidul pentru adolescenți.

- **Cu alți ochi**

Întrebați cum sunt reflectate în citate ideile din pasajul studiat astăzi.

- **Flash**

Citiți fragmentul, precizând că face parte din comentariul lui Ellen White asupra pasajului biblic studiat în această săptămână, care se găsește în cartea Faptele apostolilor. Întrebați ce relații există între fragmentul citat și discuțiile pe care le-ați avut pe baza întrebărilor de la Fișă de studiu.

- **Repere**

Îndreptați-vă atenția spre versetele care au legătură cu subiectul studiului de astăzi. Cereți-le participanților să le citească și fiecare să aleagă un verset care i se adresează în mod direct. Apoi rugați-i să explice alegerea făcută.

Sau puteți forma perechi, cărora să le dați câte un text pentru a fi discutat.

Fără îndoială, spiritul antihristului a acționat în această lume – chiar și prin intermediul influenței bisericii. Dar aceasta nu înseamnă că trebuie să dăm de pământ cu vreo persoană sau cu vreo biserică. Nu e vorba de o persoană anume, ci de un sistem religios corupt care Îl subminează pe Isus.

Activitate

Stimulați-i pe membrii grupei să fie foarte practici în ideea de a trăi „în Hristos”. A trăi în Hristos este exact opusul trăirii ca antihrist. Prin urmare, determinați-i pe adolescenți să-și imagineze o zi obișnuită trăită „în Hristos”. Când sună ceasul, ce-ar însemna să te scoli din pat „în Hristos”? Ce-ar însemna să mănânci micul dejun „în Hristos”? Ce-ar însemna să mergi la școală „în Hristos”?

Realizând această activitate cu membrii grupei, făcându-i să se gândească exact la activități ce presupun viața în Hristos, le dați un instrument practic de a rezista ispitei de a trăi în spiritul antihristului.

Recapitulare

Spiritul antihristului poate cuprinde orice credincios – deoarece însuși numele de „antihrist” înseamnă „în locul lui Hristos”. De obicei ne gândim la prefixul „anti” ca însemnând „împotrivă”. Dar, mai precis, înseamnă „în locul”. Nu este fiecare urmaș al lui Isus vulnerabil în fața ispitei de a trăi „în locul” lui Hristos?

Întrebarea fundamentală în legătură cu studiarea ideii de antihrist este, pur și simplu, următoarea: Voi trăi eu „în” Hristos sau „în locul” lui Hristos? În definitiv, acesta nu este un studiu despre papă, este un studiu despre voi și despre mine. Întrebarea nu este: „Cine este antihristul?”, ci „Voi trăi eu în Hristos sau în locul lui Hristos?”

[illegible]

Amintiți-le membrilor grupei să lectureze capitolele din seria de istorie biblică scrisă de Ellen White. Pentru săptămâna aceasta, li se recomandă capitolul 35 din *Tragedia veacurilor*.

CONEXIUNISALVATOARE

Teroristul numărul 1 al lumii

Referința biblică: Apocalipsa 12:17; 2 Timotei 3:1-5; 2 Petru 3

Comentariu: *Tragedia veacurilor*, capitolul 36

Text-cheie: Apocalipsa 12:17

PREGĂTIRE

I. PREZENTARE GENERALĂ

Probabil că membrilor grupei nu le va fi greu să se raporteze la tema terorismului. Știrile abundă în titluri legate de acest subiect.

Cercetătorul George Gallup a realizat un sondaj printre americani pentru a vedea cum le-au afectat viața atacurile teroriste din 11 septembrie 2001:

- 20% dintre americani cunosc o persoană care a fost dată dispărută, rănită sau ucisă în atacurile de la World Trade Center, Pentagon sau în urma prăbușirii în Pennsylvania a celui alt avion.
- 58% dintre bărbați și 82% dintre femei au declarat că au plâns din cauza acestor atacuri teroriste.
- O treime dintre americani vor schimba anumite aspecte ale vieții lor pentru a reduce riscul de a deveni victime ale terorismului.¹

Biblia ne avertizează că înainte de revenirea lui Isus, lumea va fi cuprinsă de haos și confuzie. Cel rău va porni un atac terorist general prin care să-i ucidă pe cât mai mulți oameni.

Studiul acesta vă oferă ocazia de a le vorbi adolescenților despre evenimentele din lumea contemporană. Situația descrisă de Ellen White în urmă cu peste un secol se desfășoară acum la scară planetară.

A sosit momentul să vorbiți despre spiritualitate, autoritate, respect și ascultare! Isus vine în curând! Întrebați-i pe adolescenți dacă sunt pregătiți pentru venirea Sa.

Pastorul Dwight Nelson notează: „Ești gata pentru revenirea lui Isus? Întrebarea aceasta nu este decât o invitație să pășești în relația de veșnică prietenie cu El, în fiecare zi și noapte, până la venirea Sa. Este simplu.”²

II. SCOP

Membrii grupei:

- Vor înțelege că profeția biblică este relevantă pentru lumea în care trăim. (*nivelul rațional*)
- Vor simți că a doua venire a lui Isus este aproape. (*nivelul emoțional*)
- Vor alege să se pregătească pentru întâlnirea cu Isus. (*nivelul practic*)

III. STUDIU APROFUNDAT

- Spiritualitate
- Autoritate/respect
- Ascultare

Pe site-ul www.leadoutministries.com veți găsi materiale auxiliare, în limba engleză, pentru aprofundarea acestor subiecte.

PREDARE

I. INTRODUCERE

Activitate

Rugați membrii grupei să completeze secțiunea Ce părere ai? din studiul lor, apoi discutați despre celelalte metode prin care Satana încearcă să-i înșele chiar și pe cei aleși.

Ca activitate alternativă, cereți-le adolescenților să creeze un exercițiu de simulare prin care să arate cum se desfășoară războiul spiritual. După cum militarii participă la exerciții de simulare, tot la fel adolescenții pot reproduce o scenă în care o jumătate dintre membrii grupei, în rolul de reprezentanți ai lui Satana și ai supușilor lui, conduc ultimul atac împotriva rămășiței lui Dumnezeu. Permiteți-le să fie creativi și să se gândească la strategii de apărare și de atac. Încurajați-i să se folosească de evenimentele actuale și să prezinte marea luptă dintre Dumnezeu și Satana.

Ilustrație

Reformulați:

Una dintre cele mai mari înfrângeri din istoria Jocurilor Olimpice a avut loc pe 27 septembrie 2000, atunci când Rulon Gardner (29 ani), care a crescut la o fermă din Wyoming, a intrat în sala de sport din Sydney (Australia). Atunci a avut loc un miracol: a obținut medalia de aur după ce l-a învins pe rusul Alexander Karelin, cel mai mare luptător al tuturor timpurilor.

Trebuie precizat faptul că luptătorul rus nu pierduse nicio competiție internațională. Nu mai fusese înfrânt de 10 ani. Îi pune la pământ pe rivalii lui fără să țină seama de coastele rupte, de întinderile musculare și de antrenorii adversarilor, care făceau planuri de ani de zile ca să-l înfrângă. Karelin era considerat cel mai de temut sportiv din istoria Jocurilor Olimpice. Adversarilor lui le era atât de frică de el, încât doi finaliști au preferat să se dea bătuți încă de la începutul meciului decât să mai suporte loviturile. De asemenea, se spune că rusul a cărat în spinare un frigider de la magazin până în apartamentul lui de la etajul VII.

Așadar, nimeni nu se aștepta ca americanul să câștige. De altfel, președintele Comitetului Olimpic Internațional a venit la meci ca să-i ofere rusului a patra medalie de aur – o medalie pe care nu avea să o mai câștige niciodată.

După meciul istoric, reporterii roiau în jurul lui Rulon.

– Când ți-ai dat seama că ai putea să-l înfrangi? I-au întrebat ei.

– Când mi-am dat seama că puteam să-l înfrâng? În urmă cu aproape 10 minute, a răspuns Gardner. Îmi repetam tot timpul: cred că pot, cred că pot. Dar de-abia la sfârșitul meciului mi-am dat seama că puteam să-l înving.

Se pare că Gardner a folosit o strategie simplă pentru a contracara atacurile neîntrerupte ale lui Karelin. Când a intrat în ring, nu avea în minte decât două lucruri: să își concentreze atenția asupra meciului și să reziste. Și așa a făcut timp de 9 minute. Gardner a intrat în galeria eroilor.

II. PASAJUL BIBLIC

Punct de pornire

Reformulați:

Dacă stăm și ne gândim bine, strategia lui Gardner este bună și poate fi aplicată dincolo de jocurile sportive. În fond, atenția ne este distrasă prea ușor de la lupta spirituală în care ne aflăm. Marea luptă dintre Dumnezeu și Satana face victime pe întreaga planetă. Satana vrea să vă distrugă. Însă, la final, dacă rămâneți atenți și dacă vă prindeți de Isus, veți fi triumfători.

Fișă de studiu pentru instructori

Comparați 2 Petru 3:8-17 de la secțiunea Caz în studiu cu 1 Petru 1:4-11.

Apostolul Petru ne spune că atunci când vom vedea lumea aceasta cufundându-se în „depravare, în pofte, în

beții, în petreceri, în orgii și în idolatrii dezgustătoare” (1 Petru 4:3) vom putea ști că „sfârșitul tuturor lucrurilor este aproape” (1 Petru 4:7).

Isus vine iar! Trăim într-o lume rea și întunecată, dar să nu disperăm, Isus revine! Ce trebuie să facem în timp ce așteptăm revenirea Sa? Petru răspunde la această întrebare în pasajul de la secțiunea Caz în studiu: „Având în vedere că toate aceste lucruri vor fi distruse astfel, ce fel de oameni ar trebui să fiți voi, trăind niște vieți sfinte și evlavioase, așteptând și grăbind venirea zilei lui Dumnezeu?” (2 Petru 3:11,12)

În 1 Petru 4:1-11, apostolul arată ce înseamnă să avem „niște vieți sfinte și evlavioase”. El ne îndeamnă să facem trei lucruri în timp ce așteptăm venirea lui Isus.

În primul rând, Petru ne spune să ne rugăm. El scrie astfel: „Fiți deci cu mintea limpede și disciplinați-vă în vederea rugăciunii!” (1 Petru 4:7). S-ar putea să nu reușim să contracărăm decăderea morală din lumea noastră, dar putem să ne rugăm. Rugăciunea ne ajută să trăim în Hristos.

În al doilea rând, putem să-i iubim pe oameni. Mai de parte, Petru scrie: „Înainte de toate, să aveți o dragoste fierbinte unii pentru alții, pentru că dragostea acoperă o mulțime de păcate!” (1 Petru 4:8). În timp ce așteptăm ca Isus să revină, suntem chemați să formăm o comunitate a rugăciunii și totodată o comunitate a dragostei.

În final, Petru ne cheamă la slujire. „Fiți ospitalieri unii cu alții, fără să murmurați! Ca niște buni administratori ai harului felurit al lui Dumnezeu, fiecare să slujească pe alții potrivit cu darul pe care l-a primit!” (1 Petru 4:9,10). În timp ce îl așteptăm pe Isus să vină, putem să le slujim altora, după darurile pe care le-am primit.

Context imediat și cadru istoric

Folosiți următoarele informații pentru a analiza într-un context mai larg pasajul studiat. Redați-le în propriile cuvinte.

Pe 28 februarie 2007, ziua în care indicele Dow Jones Industrial a scăzut sub 400 de puncte, un reporter de la CNN i-a luat un interviu unui expert în finanțe. Reporterul a pus o întrebare la care toți așteptau un răspuns: „Dat fiind gradul ridicat de volatilitate a pieței, ce ar trebui să facem cu investițiile noastre în acest moment? E bine să cumpărăm? Să vindem? Sau să nu facem nimic?”

Răspunsul expertului i-a impresionat în mod deosebit pe adventiști, adică pe toți cei care așteaptă revenirea lui Isus. Analistul financiar a dat un sfat simplu: „Așteptați și vegheați!”

Așteptați și vegheați. Nu intrați în panică. Nu cumparați, nu vindeți. Doar așteptați și fiți vigilenți.

Isus a dat același sfat atunci când S-a referit la haosul din zilele sfârșitului. „Nu intrați în panică”, zicea El. În Matei 24, avem o listă detaliată cu semnele care ne arată că venirea Sa se apropie; cutremure, războaie, creșterea cunoștinței etc. Apoi ne dă sfatul bine cunoscut: „Vegheați deci pentru că nu știți în ce zi vine Domnul vostru!” Iar în

Matei 25:13, tot El spune: „Așadar, vegheați! Căci nu știți nici ziua, nici ora (când vine Fiul Omului).”

Să observăm că Isus nu a spus doar să așteptăm în mod pasiv, ci ne-a poruncit și să fim vigilenți.

Vigilența implică o așteptare activă, după cum scria Oswald Chambers: „Singura cale prin care poți aștepta a doua venire este să veghezi la ceea ce trebuie să faci, pentru că momentul în care El vine nu are atâta importanță. Înseamnă să avem atitudinea copilului care știe că Dumnezeu Se ține de cuvânt. Iar venirea Sa va fi pentru noi un lucru la fel de normal precum respirația.”³

Apostolul Petru face o afirmație asemănătoare: „Ziua Domnului va veni ca un hoț” (2 Petru 3:10). Să nu uităm că Petru se afla împreună cu ceilalți ucenici când Isus le-a spus: „Să știți că, dacă stăpânul casei ar ști în ce strajă din noapte vine hoțul, ar veghea și n-ar lăsa să i se spargă casa” (Matei 24:43). Deci, Petru ne amintește că Domnul va veni ca un hoț noaptea.

Apoi, Petru scrie: „În ziua aceea cerurile vor trece cu trosnet.” Cuvântul „trosnet” corespunde termenului grecesc *rozeidon*, care era folosit pentru a reda vâjăitul unei sulite aruncate cu putere. Se face referire la viteza cu care „corpurile cerești” vor fi distruse prin ardere, iar pământul cu toate lucrările de pe el vor fi dezvăluite.”

Petru ne spune că a doua venire îi va lua pe mulți pe nepregătite. De aceea, el ne îndeamnă să așteptăm și să veghem. „Având în vedere că toate aceste lucruri vor fi distruse astfel, ce fel de oameni ar trebui să fiți voi, trăind niște vieți sfinte și evlavioase, așteptând și grăbind venirea zilei lui Dumnezeu, zi în urma căreia cerurile vor fi distruse prin foc, și corpurile cerești vor fi topite prin ardere.” (2 Petru 3:11,12)

Secretele instructorului bine pregătit!

Speranță, nu frică

Când prezentați studiul, este important să puneți accent pe speranță, nu pe frică. Nu-i speriați pe copii cu „vestea bună” că Isus vine curând. Da, este adevărat că s-ar putea să fim torturați pentru credința noastră. S-ar putea ca unii pastori să-și trădeze membrii. S-ar putea ca Iranul să declanșeze un conflict mondial.

Însă un lucru e cert: nu știm cum se vor desfășura ultimele zile ale acestei planete. De aceea, încurajați-i pe adolescenți folosind cuvintele lui Isus: „Să nu vi se tulbure inima! Credeți în Dumnezeu și credeți în Mine! [...] Eu Mă duc să vă pregătesc un loc. [...] Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi.” (Ioan 14:1-3)

Alte rubrici...

Faceți referire la celelalte rubrici din Ghidul pentru adolescenți.

- **Cu alți ochi**

Întrebați cum sunt reflectate în citate ideile din pasajul studiat astăzi.

- **Flash**

Citiți fragmentul, precizând că face parte din comentariul lui Ellen White asupra pasajului biblic studiat în această săptămână, care se găsește în cartea Faptele apostolilor. Întrebați ce relații există între fragmentul citat și discuțiile pe care le-ați avut pe baza întrebărilor de la Fișă de studiu.

- **Repere**

Îndreptați-vă atenția spre versetele care au legătură cu subiectul studiului de astăzi. Cereți-le participanților să le citească și fiecare să aleagă un verset care i se adresează în mod direct. Apoi rugați-i să explice alegerea făcută.

Sau puteți forma perechi, cărora să le dați câte un text pentru a fi discutat.

ÎNSEMĂNĂRILE INSTRUCTORULUI

Încheiați cu o activitate și cu o scurtă recapitulare:

[illegible]

Reformulați:

- Acum știi când va veni Isus!
- Chiar? Ultima dată te-ai înșelat. Acum când crezi că va veni?

Miller, bătrân de-acum, i-a răspuns:

– Isus va veni astăzi, astăzi, astăzi... până când va veni.

Și noi știm când va veni Isus. El va veni astăzi, așa că haideți să ne rugăm. Va veni astăzi, așa că să iubim. Va veni astăzi, așa că să slujim.... Va veni astăzi... până când va veni!

¹ George Gallup, *Impact on Americans*, Gallup Tuesday Briefing (Sept. 25, 2001)

² Dwight K. Nelson, *What „Left Behind“ Left Behind*, Fallbrook, Calif., Hart Books, 2001, p. 17

³ See Edythe Draper, *Draper's Book of Quotations for the Christian World*, Wheaton, Tyndale House Publishers, Inc., 1992, citat în Bible Illustrator, Parsons Technology.

Amintiți-le membrilor grupei să lectureze capitolele din seria de istorie biblică scrisă de Ellen White. Pentru săptămâna aceasta, li se recomandă capitolul 36 din *Tragedia veacurilor*.

CONEXIUNISALVATOARE

Disciplinele zilnice

Referință biblică: Daniel 6:3-10; Exodul 20:8-11

Comentariu: *Tragedia veacurilor*, capitolul 37

Text-cheie: Psalmii 119:9-16

PREGĂTIRE

I. PREZENTARE GENERALĂ

Puțini dintre noi ar renunța la relația solidă și binecuvântată cu Dumnezeu. Cel puțin conștient. Problema este aceea că, deși ne dorim să avem o relație profundă cu El, nu ne luăm niciodată suficient timp ca să o cultivăm. Deseori, activitățile în care ne implicăm par a fi absolut necesare – teme, învățat etc. Nu suntem dependenți de droguri sau de alcool, dar suntem dependenți de muncă, de îndeplinirea sarcinilor.

Dumnezeu are însă un răspuns la problema noastră. El ne-a pus la dispoziție o cale prin care să avem o relație profundă cu El: comunicarea cu El în fiecare zi și odihna din Sabat. Rugăciunea este o formă de comunicare cu Dumnezeu. Dintre celelalte forme, amintim citirea Cuvântului Său, meditația la Cuvântului Său și la experiențele prin care El ne-a trecut. Comunicarea zilnică înseamnă să ne luăm timp să vorbim cu Dumnezeu, să îl ascultăm și să medităm. În privința odihnei de Sabat, ni se cere să ne oprim, să încetăm ritmul, să ne îndreptăm gândurile asupra lui Dumnezeu și să ne bucurăm de prezența Sa.

Este esențial să ne amintim că odihna Sabatului și comunicarea cu Dumnezeu nu ne aglomerează programul cu câteva sarcini „în plus”, ci ne ajută să ne regândim programul zilnic. Secretul nu stă în durata comunicării, ci în regularitatea ei. Ea merge împotriva valului culturii actuale, care are în centru viteza, și ne propune să punem deoparte regulat anumite perioade ale zilei în care să ne oprim ca să cunoaștem dragostea lui Dumnezeu și să ne arătăm dragostea față de El. Aceste momente devoționale ne ajută să ne ancorăm mai mult în Dumnezeu și ne oferă șansa de a reflecta și de a ne reorganiza viața.

II. SCOP

Membrii grupei:

- Vor înțelege că pentru a dezvolta o autentică relație cu Dumnezeu, trebuie să petrecem timp cu El. (*nivelul rațional*)
- Vor afla că înțelegerea adevărului este doar primul pas și că disciplinele spirituale (precum rugăciunea și studiul zilnic al Cuvântului lui Dumnezeu) sunt necesare pentru a ne dezvolta „mușchii” psihici și emoționali ca să putem rămâne statornici în vremurile de criză. (*nivelul emoțional*)
- Vor accepta provocarea de a începe să-și dezvolte puterea spirituală și de a se ancora în Dumnezeu. (*nivelul practic*)

III. STUDIU APROFUNDAT

- Autodisciplina
- Disciplinele spirituale
- Sabatul

Pe site-ul www.leadoutministries.com veți găsi materiale auxiliare, în limba engleză, pentru aprofundarea acestor subiecte.

PREDARE

I. INTRODUCERE

Activitate

Rugați membrii grupei să completeze secțiunea Ce părere ai? din studiul lor, apoi dezbateti răspunsurile date.

Formați perechi (dacă e posibil, din prieteni apropiați). Apoi spuneți-le că vreți să verificați cine își cunoaște prietenul cel mai bine. Cereți-i unei persoane din fiecare pereche să părăsească sala. Întrebați-i pe cei care au rămas ce răspuns ar da partenerul lor la următoarele întrebări:

1. Dacă ai putea să iei masa la un restaurant (fără să plătești nimic) cu orice persoană din lumea aceasta, cu cine ai alege să fii?

2. Știind că oricum ai să cazi, cu ce ai alege să mergi: cu bicicleta sau cu rolele?

3. Dacă ar fi să alegi o pedeapsă, ce ai alege între a sta cu sora ta mai mică toată săptămâna sau a ți se refuza să conduci mașina familiei toată săptămâna?

Chetați-i pe adolescenții de afară și prezentați-le răspunsurile date de partenerii lor. Care răspunsuri au fost cel mai aproape de adevăr? Care au fost greșite? Apoi dați-le ocazia partenerilor să stea de vorbă timp de cinci minute. Pot vorbi despre orice. Apoi inversați rolurile: adolescenții veniți de afară să încerce să răspundă la întrebările de mai sus în dreptul partenerilor lor.

Întrebați: Când a fost mai ușor să răspundeți la întrebări: înainte sau după ce ați stat de vorbă?

Ilustrație

Reformulați:

În cartea sa *A Hidden Wholeness*, Parker Palmer povestește cum se pregăteau pentru viscol fermierii din zona centrală a Statelor Unite. Ei legau o frânghie de la tocul ușii principale a casei până la intrarea în hambar. Frânghia aceasta îi ajuta să nu se rătăcească și să se întoarcă acasă în siguranță. Viscolul se stârnea ca din senin și era foarte periculos. Uneori nu puteai vedea nici la un pas din cauza zăpezii. Mulți fermieri au fost surprinși de viscol și au murit degerați fiindcă nu puteau să vadă unde se află. Dacă scăpau frânghia din mână, nu mai puteau să găsească drumul spre casă. Unii au murit de frig la numai câțiva pași de casă.

II. PASAJUL BIBLIC

Punct de pornire

Reformulați:

Mulți dintre noi trăim în mijlocul unui vârtej de activități, de teme, de îndatoriri și de responsabilități. Capacitatea de a realiza o diversitate de activități este considerată un mare avantaj, însă ne implicăm în atât de multe lucruri și suntem epuizați, surmenați, prea grăbiți, tensionați, stresați și devenim contraproductivi. Nu ne mai rămâne timp pentru familie, pentru prieteni sau pentru Dumnezeu.

Apoi, când suntem luați prin surprindere de un „viscol” de necazuri și de încercări, ne rătăcim și nu mai știm drumul înapoi spre casă. Avem nevoie de o frânghie care să ne ghideze.

Fișă de studiu pentru instructori

După ce parcurgeți secțiunea Caz în studiu împreună cu membrii grupei, folosiți următoarele sugestii pentru a debata pasajul împreună:

- Încercuiți numele personajelor principale din pasaj.
- În ce situație se află Daniel aici? Cum a ajuns acolo? Ce pericole îl pasc?

- Ce aspecte ale pasajului au fost noi pentru voi?
- Daniel a fost luat cu forța de lângă părinții lui și din țara lui. În Babilon, i s-a oferit o educație bună și o poziție înaltă în conducere. Presiunea la care a fost supus pentru a se conforma valorilor păgâne ale Babilonului era foarte mare. Cu ce probleme s-a confruntat el în mod concret? Cum le-a abordat?
- Sabatul este ziua din săptămână în care suntem invitați să ne oprim, să ne odihnim, să ne desfășurăm în Dumnezeu și să medităm la El. Ce faceți în momentul de față pentru a vă bucura de odihna din Sabat? Vă împiedică cineva sau ceva să vă bucurați de această zi?
- Ce schimbări ați putea face în viața voastră pentru a vă bucura de Sabat?

Folosiți următoarele pasaje biblice în completarea acestui studiu: Matei 6:25-27; Geneza 2:1-3.

Context imediat și cadru istoric

Folosiți următoarele informații pentru a analiza într-un context mai larg pasajul studiat. Redați-le în propriile cuvinte.

Potrivit *Comentariului biblic adventist*, numele Daniel înseamnă „Dumnezeu este judecător” sau „Dumnezeu este judecătorul meu”. Daniel era un descendent al regelui David.

Deși era foarte tânăr, Daniel a dat dovadă de multă iscusință în administrație și în interpretarea viselor și datorită acestui fapt a fost desemnat ca demnitar atât în Babilon, cât și mai târziu, în Medo-Persia.

Credințioșia lui Daniel față de Dumnezeu (și binecuvântarea pe care El i-a dat-o ca urmare a acestei credințioșii) l-a expus la atacuri din partea rivalilor lui. Cunoscându-i loialitatea față de Dumnezeu, dușmanii lui au avut grijă ca el să fie aruncat în groapa cu lei din cauză că se ruga lui Dumnezeu, și nu împăratului Darius.

Comentariul lui Matthew Henry notează următoarele cu privire la persistența lui Daniel în rugăciune: „Întotdeauna apar legi persecutoare bazate pe motive false; dar nu se cuvine ca urmașii lui Hristos să se plângă sau să se gândească la răzbunare. Este bine să avem ore de rugăciune. Daniel se ruga în mod deschis, și nu pe ascuns și, deși avea timpul foarte aglomerat, el nu considera că lucrul acesta îl îndreptățește să-și întrerupă programul spiritual zilnic. Cu cât mai puțin se pot scuza aceia care, deși au puțin de făcut în lume, nu fac decât puțin pentru sufletele lor! În vremurile de încercare, trebuie să băgăm de seamă ca nu cumva, sub motivul discreției, să ne facem vinovați de lașitate în lucrarea lui Dumnezeu. La sfârșit se va dovedi că aceia care abandonează viața spirituală (căci așa fac aceia care trăiesc fără rugăciune, deși lucrul acesta le-ar salva viața) sunt niște oameni nechibzuți. Daniel nu reducea serviciul divin de închinare pentru a micșora pericolul, ci îl îndeplinea rugându-se și aducând mulțumiri. Într-un cuvânt, datoria de a ne ruga se întemeiază pe atribuțiile lui Dumnezeu de Creator și Răscumpărător și pe nevoile noastre de ființe păcătoase. Spre Hristos trebuie să ne îndreptăm ochii.”

lăta un citat din *Comentariul biblic adventist*: „Conspiratorii nu au fost nevoiți să aștepte prea mult clipa în care Daniel avea să nesocotească interdicția împăratului. Cu sau fără poruncă, omul acesta al lui Dumnezeu considera că trebuia să-și continue obiceiul de a se ruga regulat. Dumnezeu era pentru el sursa de înțelepciune și de succes în viață. Favoarea cerului îi era mai dragă decât viața însăși. Comportamentul lui era urmarea firească a încrederii lui în Dumnezeu” (vol. 4, p. 812).

III. ÎNCHEIERE

Activitate

Înceiați cu o activitate și cu o scurtă recapitulare:

Aduceți un DVD-player și ascultați o melodie cu sonorul la maxim. În acest timp, citiți cu voce joasă un verset biblic preferat. După ce terminați de citit, opriți muzica. Întrebați grupa dacă v-a putut auzi clar. Dacă nu, de ce?

Uneori, viața noastră devine un vacarm: din afară se aud chemările îndatoririlor de tot felul, dinăuntru se aude mândria de a face tot mai mult ca să arătăm cât de buni suntem. Însă dacă trăim în atâta zgomot și dacă nu îi punem capăt, nu vom putea auzi glasul blând al lui Dumnezeu.

Recapitulare

Reformulați:

Se povestește că, odată, niște creștini călătoreau cu căruțele de la St. Louis la Oregon. Pe perioada toamnei, caravana s-a oprit ca să se odinească în Sabat, însă pe măsură ce se apropia iarna, unii dintre ei au început să se teamă că nu vor ajunge la Oregon până la căderea zăpezii. Ei au propus să nu se mai oprească în Sabat și să călătorească șapte zile din șapte. Nu toți au fost de acord cu această propunere și caravana s-a despărțit în două: unii

Secretele instructorului bine pregătit!

Dirijorii și orchestra

Ca să fie bune, studiile pe grupe ar trebui să fie antrenante. Dacă sunt antrenante, nu înseamnă neapărat că sunt lipsite de consistență. Pentru ca studiul să fie eficient, nu înseamnă că trebuie să citim lecția cuvânt cu cuvânt sau să vorbim la nesfârșit în timp ce copiii privesc nemișcați la niște imagini proiectate pe perete. Instructorii buni îi implică pe toți în studiu și creează o atmosferă prielnică. Ei înțeleg că ei sunt dirijorii și că grupa reprezintă orchestra. Fiecare adolescent cântă la un instrument și cântă cu mai multă sau mai puțină iscusință. lăta câteva idei pentru a-i include pe toți în studiu:

- Salutați-i pe fiecare pe nume în momentul în care intră în sală.
- Începeți studiul la timp.
- Încurajați-i să pună întrebări la începutul studiului. Notați-le pe tablă și bifăți-le pe măsură ce răspundei la ele în timpul studiului.
- Observați cine lipsește. Scrieți-le o scrisoare personală sau dați-le un telefon.
- În timpul săptămânii, sunați-i și întrebați-i cum le merge. Ascultați-i cu atenție și răspundeți-le cu răbdare (fără să-i obosiți!). Înainte de a termina conversația, întrebați-i dacă vor să vă rugați împreună la telefon.

Alte rubrici...

Faceți referire la celelalte rubrici din Ghidul pentru adolescenți.

- **Cu alți ochi**

Întrebați cum sunt reflectate în citate ideile din pasajul studiat astăzi.

- **Flash**

Citiți fragmentul, precizând că face parte din comentariul lui Ellen White asupra pasajului biblic studiat în această săptămână, care se găsește în cartea Faptele apostolilor. Întrebați ce relații există între fragmentul citat și discuțiile pe care le-ați avut pe baza întrebărilor de la Fișă de studiu.

- **Repere**

Îndreptați-vă atenția spre versetele care au legătură cu subiectul studiului de astăzi. Cereți-le participanților să le citească și fiecare să aleagă un verset care i se adresează în mod direct. Apoi rugați-i să explice alegerea făcută.

Sau puteți forma perechi, cărora să le dați câte un text pentru a fi discutat.

ÎNSEMĂNĂRILE INSTRUCTORULUI

This image shows a full page of blank handwriting practice paper. It features approximately 28 evenly spaced horizontal blue lines across the entire page, providing a guide for letter height and placement. The lines are consistent in color and thickness throughout.

Amintiți-le membrilor grupei să lectureze capitolele din seria de istorie biblică scrisă de Ellen White. Pentru săptămâna aceasta, li se recomandă capitolul 37 din *Tragedia veacurilor*.

CONEXIUNISALVATOARE

Fugi, dacă vrei să trăiești!

Referința biblică: Apocalipsa 18:1-14

Comentariu: *Tragedia veacurilor*, capitolul 38

Text-cheie: Apocalipsa 18:4,5

PREGĂTIRE

I. PREZENTARE GENERALĂ

De la avertizarea dată de Dumnezeu lui Adam și Evei de a nu mânca din pomul cunoștinței binelui și răului (Geneza 2:17) până la avertizarea dată de înger în Apocalipsa 18, a trecut mult timp. Sfatul lui Dumnezeu a fost respins de unii, dar ascultat de alții. Însă Apocalipsa 18 anunță sfârșitul răbdării lui Dumnezeu față de păcat.

Îngerul pe care îl vede Ioan în viziune luminează întregul pământ cu strălucirea lui. Mesajul său ne aduce aminte de solia îngerului al doilea din Apocalipsa 14:6-13, care anunță că Babilonul – sistemul mondial care generează confuzie – a căzut și nu se va mai ridica niciodată. Însă îngerul din Apocalipsa 18 merge mai departe. Babilonul nu numai că a căzut, ci „a devenit o locuință a demonilor, un adăpost pentru orice duh necurat, un adăpost pentru orice pasăre necurată, un adăpost pentru orice fiară necurată și detestată” (Apocalipsa 18:2) și sufletele oamenilor stau prinse în ea.

Adolescenții au nevoie să știe că pasajele din Apocalipsa 14 și 18 ne arată starea teribilă în care ajunge lumea înainte de a doua venire a lui Isus. Contrar pronosticurilor omenești, îngerul din Apocalipsa 18 ne spune că starea lumii nu se îmbunătățește. Adevărul, așa cum este el în Isus, e respins în momentul de față. Minte și inimă oamenilor s-au împietrit în păcat, iar cei care rămân loiali adevărului sunt supuși la privațiuni teribile – sunt chiar omorâți – mai ales dacă este vorba de păzirea Sabatului sfânt al lui Dumnezeu.

Pe măsură ce lumea se afundă tot mai mult în pierzare, Duhul Sfânt al lui Dumnezeu va da putere proclamării avertizării finale rostite de îngerul din Apocalipsa 18. Adolescenții trebuie să știe că Dumnezeu va pune capăt răului. Acum este timpul să luăm seama la avertizarea de a ieși din sistemul mondial care generează confuzie, să

renunțăm la păcat și să ne pregătim să îl întâlnim în pace pe Isus.

II. SCOP

Membrii grupei:

- Vor înțelege că Dumnezeu nu va îngădui ca acest sistem mondial al păcatului și al confuziei să se perpetueze la nesfârșit. (*nivelul rațional*)
- Vor simți chemarea lui Dumnezeu de a ieși din Babilon și din sistemul păcatului. (*nivelul emoțional*)
- Le vor împărtăși prietenilor lor mesajul lui Dumnezeu de avertizare. (*nivelul practic*)

III. STUDIU APROFUNDAT

- Luarea deciziilor
- Păzirea Sabatului
- Iertare de la Dumnezeu

Pe site-ul www.leadoutministries.com veți găsi materiale auxiliare, în limba engleză, pentru aprofundarea acestor subiecte.

PREDARE

I. INTRODUCERE

Activitate

Rugați membrii grupei să completeze secțiunea Ce părere ai? din studiul lor, apoi dezbateți răspunsurile date. Răspunsurile corecte sunt: a. 4; b. 1; c. 2; d. 3.

Scopul acestei activități este acela de a-i determina pe adolescenți să se gândească la câteva avertizări ale lui Dumnezeu din Biblie. Cereți-le să povestească situații în care au ținut seama de o avertizare și au fost recunoscători pentru lucrul acesta. Rugați-i să povestească și o întâmplare în care nu au ținut cont de avertizare și au avut de suferit.

Subliniați ideea că Dumnezeu nu ne lasă neavertizați înainte de judecată.

Ilustrație

Reformulați:

Mă aflu în nordul Angliei, în anul 1881, când zona aceea a fost lovită de o furtună violentă. Un prieten de-al meu, care era pastor la Evemouth, avea în comunitatea lui mulți pescari. Vremea era foarte urâtă și pescarii nu au putut ieși în larg timp de o săptămână. Într-o zi, însă, soarele a ieșit și norii s-au împrăștiat; părea că furtuna trecuse și pescarii au scos bărcile. În ziua aceea, au plecat la pescuit patruzeci și una de bărci.

Înainte ca ei să plece, supraveghetorul portului a înălțat steagul de furtună și i-a avertizat că va urma o vijelie. I-a implorat să nu plece, însă ei nu au luat seama la avertizarea lui. După câteva ore, furtuna s-a stărnit și foarte puțini pescari au reușit să se mai întoarcă pe țărm. În fiecare barcă erau cinci sau șase bărbați și aproape toți și-au pierdut viața atunci. Cred că nu mai rămăseseră în biserica prietenului meu decât vreo trei bărbați... Înălț acum steagul de furtună și te îndemn să scapi de judecata viitoare!

(Sursa: *Moody's Anecdotes and Illustrations*, p. 115, 116)

II. PASAJUL BIBILIC

Punct de pornire

Reformulați:

Să fim sinceri și să recunoaștem că atunci când cerul este senin, ne este foarte greu să credem că va veni o furtună. Meteorologii au fost înșelați deseori de vremea capricioasă și am devenit foarte sceptici față de prognozele lor.

Mai este de mirare că avem tendința să tratăm cu scepticism și avertizările lui Dumnezeu? Ideea că viața ne-ar putea fi pusă în pericol pe motive de credință ni se pare greu de crezut, mai ales într-o țară democratică. Trebuie să ne dăm seama că Dumnezeu cunoaște viitorul și că El ne-a avertizat să stăm departe de lume, ca să nu fim pedepsiți odată cu ea (Apocalipsa 18:4).

Fișă de studiu pentru instructori

După ce parcurgeți secțiunea Caz în studiu împreună cu membrii grupei, folosiți următoarele sugestii pentru a dezbate pasajul împreună:

- Îngerul care vorbește în Apocalipsa 18 are câteva caracteristici: el are „o mare putere” și luminează Pământul cu slava lui. Aceste trăsături se vor vedea și în viața rămășiței din timpul sfârșitului care vestește solia finală de avertizare din partea lui Dumnezeu.
- Babilonul, marea desfrânată, a înșelat „toate neamurile”. Ele „au desfrânat cu ea”. Ea i-a îmbogățit pe negustorii pământului. Ați întâlnit aceste practici în lumea noastră? Dacă Babilonul reprezintă un sistem mondial de corupție și răzvrătire deschisă

față de Dumnezeu, la ce practici se referă Dumnezeu în acest verset? Comentați pe larg aceste idei.

Începând cu versetul 9 din Apocalipsa 18, aflăm că popoarele lumii deplâng căderea Babilonului. Nu trebuie decât să privim la fluctuațiile de pe piața financiară a lumii ca să ne dăm seama cât de mult își pun oamenii încrederea în lucrurile din lumea aceasta și în bani.

- Păcatul Babilonului a ajuns până la Dumnezeu. Înțelegem din Apocalipsa 18 că păcatul Babilonului a devenit tot mai mare odată cu trecerea timpului și că totul a fost consemnat de Dumnezeu. Anunțarea judecății de către înger este însoțită de multe detalii referitoare la toate păcatele Babilonului. Ce ne spune acest lucru despre modul în care privește Dumnezeu păcatul?

Folosiți următoarele pasaje biblice în completarea acestui studiu: Apocalipsa 14:6-12; 7:1-8; Efeseni 6:10-19; Isaia 48:20.

Context imediat și cadru istoric

Folosiți următoarele informații pentru a analiza într-un context mai larg pasajul studiat. Redați-le în propriile cuvinte.

1. Contextul. Vom înțelege mai bine Apocalipsa 18 dacă citim Apocalipsa 17. Aici Babilonul este reprezentat de o femeie îmbrăcată în purpură și stacojiu care ține în mână un potir de aur și stă pe o fiară. Apocalipsa 18 pleacă de la această descriere și ajunge la momentul în care va fi judecată pentru nenorocirile pe care le-a adus în lume.

2. Posedarea demonică. Mulți sunt înclinați să creadă că oamenii posedați de demoni scot țipete asurzitoare, fac spume la gură etc. Babilonul însă nu dă astfel de semne. Îngerul aseamănă Babilonul cu o femeie atrăgătoare care seduce omenirea cu farmecele și luxul ei. Descrierea acesteia nu pare a corespunde deloc cu activitatea demonică.

Totuși, Apocalipsa 18:2 ne spune că Babilonul este posedat complet, este un loc unde își fac casă „duhurile necurate”. Decăderea și apostazia sunt totale, însă supușii lui nu sunt conștienți de lucrul acesta. Ei se bucură nestingheriți de Babilon.

Apocalipsa 18 ne dezvăluie adevărata identitate a acestui sistem mondial al corupției și răului și faptul că Dumnezeu dorește să îi scape pe copiii Lui din nimicirea Babilonului.

3. Paralela istorică. Citește Isaia 48:20; Ieremia 50:8; 51:6,45. În *Comentariul biblic adventist* se afirmă: „După cum poporul lui Dumnezeu a ieșit odinioară din Babilonul literal pentru a se întoarce la Ierusalim, tot la fel poporul Lui de azi este chemat să iasă din Babilonul mistic pentru a fi socotit vrednic să intre în Noul Ierusalim. Se înțelege de aici că toți cei care sunt cu adevărat copiii Săi vor auzi glasul Său și vor lua seama la chemare” (vol. 7, p. 861).

4. Dumnezeu are nevoie de slujitori umili. „Când vine timpul ca ea [Evangelia] să fie proclamată cu cea mai mare putere, Dumnezeu va lucra prin unelte umile, conducând mințile acelor care se consacră slujirii Sale.

Lucrătorii vor fi calificați mai mult prin ungerea Duhului Său decât prin educația dată de instituțiile de învățământ. Bărbați ai credinței și ai rugăciunii vor fi constrânși să meargă cu zel sfânt, făcând cunoscute cuvintele pe care Dumnezeu li le dă. Păcatele Babilonului vor fi descoperite” (*Tragedia veacurilor*, p. 606).

III. ÎNCHEIERE

Activitate

Înceiați cu o activitate și cu o scurtă recapitulare:

Închideți studiul de săptămâna aceasta cu o rugăciune individuală. Sugerați-le adolescenților să îi ceară Domnului să le descopere domeniile din viață în care s-au strecurat deja metodele și valorile Babilonului (de ex. distracție, activitate pe internet, activitatea cu prietenii etc.)

Recapitulare

Reformulați:

Scenele finale ale istoriei acestui pământ vor fi înfricoșătoare. Isus a amintit acest lucru în cuvântarea din Matei 24 și 25, deși ucenicii nu au înțeles decât foarte puțin din cuvintele Sale la momentul acela. Cu toate acestea, Isus i-a avertizat cu privire la evenimentele viitoare și o mare parte din avertismentele Sale au ajuns până la noi.

Apocalipsa 18 ne arată că Dumnezeu este consecvent, îndelung răbdător cu ființele umane și caută cu tot dinadinsul să le salveze. Sistemul mondial al confuziei și corupției va fi distrus într-o zi. Isus va veni să-i ia cu El pe cei care rămân credincioși. Între timp însă, credincioșii au o lucrare de făcut. Ei trebuie să dea în vileag păcatele Babilonului, pentru ca bărbații și femeile să poată lua decizia de a fi sau a nu fi de partea lui Dumnezeu.

Luminați de puterea Duhului Sfânt, cei credincioși se vor baza pe Cuvântul lui Dumnezeu, alegând mai degrabă moartea și privațiunile decât renunțarea la Sabat sau la altă poruncă dată de Dumnezeu. Sacrificiul lor îi va conduce pe mulți oameni să ia seama la chemarea de a ieși din Babilon.

Dumnezeu ne-a oferit înaltul privilegiu de a transmite un mesaj important. Să nu Îi înșelăm așteptările!

Secretele instructorului bine pregătit!

Ghici cine vine la Școala de Sabat?

Cu ocazia acestui studiu, puteți invita la grupă o femeie din biserica dumneavoastră care să se îmbrace ca femeia descrisă în Apocalipsa 17 și 18.

Cereți-le adolescenților să ghicească pe cine reprezintă acest invitat special. După ce își dau toți cu părerea, arătați-le o pancartă pe care scrie Babilon.

Activitatea aceasta își propune să îi provoace pe tineri să gândească și să analizeze tema abordată.

Alte rubrici...

Faceți referire la celelalte rubrici din Ghidul pentru adolescenți.

- **Cu alți ochi**

Întrebați cum sunt reflectate în citate ideile din pasajul studiat astăzi.

- **Flash**

Citiți fragmentul, precizând că face parte din comentariul lui Ellen White asupra pasajului biblic studiat în această săptămână, care se găsește în cartea Faptele apostolilor. Întrebați ce relații există între fragmentul citat și discuțiile pe care le-ați avut pe baza întrebărilor de la Fișă de studiu.

- **Repere**

Îndreptați-vă atenția spre versetele care au legătură cu subiectul studiului de astăzi. Cereți-le participanților să le citească și fiecare să aleagă un verset care i se adresează în mod direct. Apoi rugați-i să explice alegerea făcută.

Sau puteți forma perechi, cărora să le dați câte un text pentru a fi discutat.

ÎNSEMĂRILE INSTRUCTORULUI

Amintiți-le membrilor grupei să lectureze capitolele din seria de istorie biblică scrisă de Ellen White. Pentru săptămâna aceasta, li se recomandă capitolul 38 din *Tragedia veacurilor*.

CONEXIUNISALVATOARE

Adevărata criză

Referința biblică: Ioan 20:1-18

Comentariu: Tragedia veacurilor, capitolul 39

Text-cheie: Daniel 12:1

PREGĂTIRE

I. PREZENTARE GENERALĂ

Vremea strâmtorării este unul dintre acele lucruri care îi tulbură pe credincioșii adventiști și pe ceilalți așteptători ai lui Isus. Chiar și credinciosul complet împăcat cu Dumnezeu nu poate să nu se cutremure când se gândește la scenele înfricoșătoare cu care se va încheia istoria Pământului.

La momentul proclamației din Daniel 12, rapoartele întregii omeniri vor fi sigilate. Cei necurați vor rămâne necurați mai departe, iar cei sfinți vor fi sigilați în sfințenia lor. Isus va înceta să mijlocească în favoarea omenirii, iar Satana va fi pus în libertate ca să-și folosească puterea care i-a fost dată de a-i persecuta pe urmașii lui Dumnezeu și de a duce lumea decăzută la nimicire. Încercarea aceasta va fi mai rea decât se poate anticipa.

Când vă pregătiți pentru prezentarea acestui studiu, țineți cont de faptul că multor adolescenți din grupa dvs. le este frică de sfârșit și de vremea strâmtorării. Și cine îi poate învinui? Ani la rând, evenimentele care anunță a doua venire a lui Isus au fost folosite pentru a-i determina pe oameni să-L urmeze pe Hristos. Tinerii au simțit lucrul acesta. Feriți-vă să transformați știrile zilei în evenimente senzaționale cu scopul de a-i determina să-L urmeze pe Hristos. Chiar dacă frica îi duce la Hristos, nu înseamnă neapărat că îi va ține lângă El.

Tinerii trebuie să știe că, deși ne așteaptă timpuri grele, o mică rămășiță de oameni credincioși (din care pot să facă și ei parte) va rezista până la sfârșit. Aceștia nu vor renunța niciodată la credința lor în Isus Hristos și nici nu vor renunța la Sabat. Asemenea lui Iacov în noaptea în care s-a luptat cu îngerul lui Dumnezeu (Geneza 32:24-30), ei se vor ruga cu ardoare ca Dumnezeu să Se îndure de ei și să le dea smerenie înaintea Lui. În timp ce își revizuiesc viața, ei nu văd decât puțin bine, însă tot ce văd a fost mărturisit și părăsit.

Ideea principală care trebuie transmisă săptămâna aceasta este importanța luării unei decizii ACUM. Acum este momentul să ne împăcăm cu Dumnezeu. Acum este momentul să părăsim păcatul și să ne predăm lui Dumnezeu, înainte de a veni marea criză finală.

II. SCOP

Membrii grupei:

- Vor afla că va veni peste lume o criză cum nu a mai fost niciodată. (*nivelul rațional*)
- Vor simți că pot lua poziție de partea lui Hristos, indiferent de evenimentele care vor avea loc pe Pământ. (*nivelul emoțional*)
- Își vor accepta rolul de membri credincioși ai rămășiței din timpul sfârșitului. (*nivelul practic*)

III. STUDIU APROFUNDAT

- Persecuție
- Statornicie
- Rămășița și misiunea ei

Pe site-ul www.leadoutministries.com veți găsi materiale auxiliare, în limba engleză, pentru aprofundarea acestor subiecte.

PREDARE

I. INTRODUCERE

Activitate

Rugați membrii grupei să completeze secțiunea Ce părere ai? din studiul lor, apoi dezbateți răspunsurile date.

E posibil ca dumneavoastră, la fel ca adolescenții, să nu vă simțiți foarte liniștiți când vă gândiți la vremea strâmtorării. Este dificil să ai o atitudine neutră față de un eveniment cu atât de multe implicații asupra vieții.

Cereți-le adolescenților să vă împărtășească trăirile lor. Asigurați-i că nu există un top greșit sau un top corect al

emoțiilor pe care le au față de criza finală. Obiectivul acestei activități este acela de a-i ajuta să-și analizeze ideile despre evenimentele sfârșitului și să observe dacă reacțiile lor sunt întemeiate sau nu.

(Notă: S-ar putea să fie nevoie să dați o definiție a timpului strâmtorării.)

Un alt mod de abordare a activității de la secțiunea *Ce părere ai?*: puteți să scrieți pe tablă expresia „vremea strâmtorării” și să le cereți adolescenților să spună primul lucru ce le vine în minte când aud această expresie. În felul acesta, activitatea va fi mai puțin controlată (cine știe ce poate să iasă din gura unui adolescent?!), dar reacțiile lor vor fi mai evidente.

Ilustrație

Reformulați:

În 1900, o mișcare cunoscută sub numele de Răscoala Boxerilor a început să cuprindă China. Teritoriul acestei țări era foarte râvnit de statele occidentale puternice, precum SUA. Pe măsură ce aceste state puneau stăpânire pe ea, împărăteasa Tsu Hsi a ales să încurajeze o grupare secretă numită *Pumnii Dreptei Armonii* pentru a curăța țara de influențele străine. Această societate a fost numită și Mișcarea Boxerilor, fiindcă membrii ei practicau o formă a artelor marțiale și credeau că gloanțele vestivelor nu-i pot opri.

Boxerii îi atacau pe diplomații străini, pe demnitari, dar și pe creștini. Iată o întâmplare din timpul acestei persecuții:

„În timpul Răscoalei Boxerilor din China, din 1900, insurgenții au capturat un centru misionar, au blocat toate intrările, în afară de una, în fața căreia au așezat o cruce, jos, pe pământ. Apoi le-au transmis celor dinăuntru că aceia care ieșeau din clădire și călcau în picioare crucea aveau să primească libertatea și viața, iar aceia care refuzau aveau să fie împușcați. Însăpămânați, primii șapte elevi au călcat crucea în picioare și li s-a permis să plece liberi. Însă a opta elevă a refuzat să comită acest sacrilegiu. Îngenunchind lângă cruce, ea s-a rugat pentru putere, s-a ridicat, a pășit cu grijă pe lângă cruce și s-a dus să înfrunte plutonul de execuție. Încurajați de exemplul ei, toți ceilalți 92 de elevi au urmat-o în fața plutonului de execuție.”

(Sursa: www.smplanet.com/imperialism/fists.html; bible.org/illustration/china%E2%80%99s-boxer-rebellion)

II. PASAJUL BIBLIC

Punct de pornire

Reformulați:

Martin Luther declara: „Cel care nu vrea să moară pentru nimic nu are pentru ce să trăiască.” Această afirmație ne arată spiritul care îi va caracteriza pe credincioșii care vor trăi în vremea strâmtorării. Asemenea tinerei care a înfruntat un pluton de execuție, refuzând să renunțe la credința ei, oamenii credincioși Îl iubesc pe Dumnezeu prea mult ca să se supună cerințelor lumii.

Trebuie să ne aducem aminte că această atitudine nu este o manifestare de moment. Ca să rămânem de partea lui Dumnezeu în momente de criză, trebuie să rămânem de partea Lui neîntrerupt, pe timp de pace.

Fișă de studiu pentru instructori

Secțiunea Caz în studiu de săptămâna aceasta cuprinde trei pasaje biblice care oferă multe detalii despre vremea strâmtorării. Analizați fiecare pasaj împreună cu membrii grupei.

Apocalipsa 12:11: Versetul acesta vorbește mai mult decât alte versete despre sfârșitul timpului de probă al omenirii. Adolescenții trebuie să știe că îndurarea lui Dumnezeu are o limită. El ne iubește, dar, totodată, El urăște păcatul. Puteți sublinia faptul că, în momentul în care pronunță sentința finală, Dumnezeu nu face altceva decât să confirme starea pe care a ales-o fiecare ființă umană. Cei care vor rămâne sfinți au ales cu mult timp în urmă să fie sfinți. Cei necurați au ales singuri această stare. Ideea care trebuie subliniată aici este aceea că Dumnezeu ne respectă alegerile.

Geneza 32:24-30: O parte a vremii de necaz se mai numește și strâmtorarea lui Iacov. Ea se referă la chinul sufletească pe care l-a simțit Iacov pe măsură ce se apropia întâlnirea cu Esau. Iacov, înșelătorul, urma să se confrunte cu urmările păcatelor lui și dorea iertarea, binecuvântarea lui Dumnezeu, asigurarea că Dumnezeu îl va face un neam mare. Noaptea lui Iacov de luptă cu Dumnezeu reprezintă frământarea sufletească prin care va trece rămășița lui Dumnezeu din vremea sfârșitului.

Psalmii 91:1-8: Puteți să-i încurajați pe adolescenți să citească acest psalm în întregime. David știa foarte bine ce înseamnă necazul și strâmtorarea. Timp de aproape 20 de ani, el a fost urmărit și hăituit de regele Saul. El s-a ascuns în peșteri și în văgăuni, a îndurat foamea și oboseala, dar s-a apropiat de Dumnezeu și s-a bizuit în toate pe El. Aceasta este asigurarea pe care el ne-o oferă în Psalmul 91. Chiar dacă vom trece prin necazuri și dacă vom fi amenințați cu moartea, Dumnezeu ne va ocroti. El ne va însoți, dacă ne punem credința în El.

Folosiți următoarele pasaje biblice în completarea acestui studiu: Evrei 13:5,6; Apocalipsa 16; Matei 24; Matei 25:1-13.

Context imediat și cadru istoric

Folosiți următoarele informații pentru a analiza într-un context mai larg pasajul studiat. Redați-le în propriile cuvinte.

1. Introducerea. Cartea Apocalipsa începe cu o declarație clară cu privire la subiectul ei: „Descoperirea lui Isus Hristos pe care i-a dat-o Dumnezeu, ca să le arate robilor Lui ce trebuie să se întâmple în curând. Și le-a făcut-o cunoscută trimițându-și îngerul la robul Său Ioan” (Apocalipsa 1:1). Apocalipsa este o descoperire sau o dezvăluire a evenimentelor viitoare, care vor culmina cu revenirea triumfătoare a Domnului și Mântuitorului nostru, Isus Hristos. Prima carte apocaliptică din Biblie este cartea lui

Daniel, care a fost scrisă în timpul captivității babiloniene, în secolul VI î.Hr. Daniel 12:1 vorbește despre o vreme de strâmtorare care urmează să vină și care va fi cea mai grea perioadă din istoria lumii. Mesajul din acest verset este decriptat în Apocalipsa, îndeosebi în Apocalipsa 16.

2. Problema închinării. Apostolul Ioan, autorul Apocalipsei, a trăit pe vremea împăratului roman Domițian. În timpul domniei lui, închinarea a fost un subiect controversat. În provinciile romane din Asia, nu se obișnuia să se construiască temple în cinstea generalilor romani. Dar nici un împărat nu a pretins închinare din partea supușilor mai mult ca Domițian. Creștinii care au trăit pe vremea lui (A.D. 81-96) nu erau ocrotiți de lege. Un cercetător afirmă că acest împărat a încercat să-și susțină pretenția că era zeu printr-o scrisoare care începea cu următoarele cuvinte: „Domnul și Dumnezeuul nostru poruncește să se facă așa.”

Domițian îi executa pe cei care refuzau să i se închine, iar pe unii îi exila. Se crede că Ioan s-a numărat printre cei persecutați pentru credința lor în timpul domniei lui. Nu este de mirare că tema închinării ocupă un loc atât de important în cartea Apocalipsei! Ioan a fost persecutat pentru că nu a încetat să se închine înaintea lui Dumnezeu. Cei care vor trece prin vremea strâmtorării vor întâmpina aceleași probleme din același motiv: închinarea.

3. Libertatea de alegere. Când i-a creat pe Adam și pe Eva, Dumnezeu i-a înzestrat cu libertatea de a alege dacă să asculte de El sau nu. Un exemplu în acest sens este Geneza 2:17. Dumnezeu le-a spus clar care urmau să fie consecințele dacă alegeau să nesocotească sfatul Său. Dumnezeu nu Se joacă cu libertatea noastră de alegere.

Secretele instructorului bine pregătit!

Adevărul personificat

E posibil ca nu toți adolescenții din grupa dvs. să știe ce înseamnă să supraviețuiești unor împrejurări foarte grele. Aveți în biserica dvs. vreo persoană care a trecut printr-o „strâmtorare”? Atunci invitați-o la grupă ca să le povestească adolescenților cum a condus-o Dumnezeu în acea perioadă.

Sunt multe învățături „tari” în studiul de săptămâna aceasta. Adolescenții vor asimila cel mai bine adevărurile dacă le vor studia din Biblie, însă alții (de ex. cei auditivi și chinestezici) vor reacționa mai bine dacă vor avea în fața ochilor un model de supraviețuire în vremuri grele.

Poate că unul dintre adolescenți are o astfel de experiență pe care poate să o povestească. Dați-i ocazia să o împărtășească, dacă timpul vă permite.

Alte rubrici...

Faceți referire la celelalte rubrici din Ghidul pentru adolescenți.

- **Cu alți ochi**

Întrebați cum sunt reflectate în citate ideile din pasajul studiat astăzi.

- **Flash**

Citiți fragmentul, precizând că face parte din comentariul lui Ellen White asupra pasajului biblic studiat în această săptămână, care se găsește în cartea Faptele apostolilor. Întrebați ce relații există între fragmentul citat și discuțiile pe care le-ați avut pe baza întrebărilor de la Fișă de studiu.

- **Repere**

Îndreptați-vă atenția spre versetele care au legătură cu subiectul studiului de astăzi. Cereți-le participanților să le citească și fiecare să aleagă un verset care i se adresează în mod direct. Apoi rugați-i să explice alegerea făcută.

Sau puteți forma perechi, cărora să le dați câte un text pentru a fi discutat.

ÎNSEMĂNĂRILE INSTRUCTORULUI

Activitate

„În 480 î.Hr., când Leonida, regele Spartei, se pregătea să înfrunte împreună cu oștile lui armata persană, a venit un sol persan. Acesta l-a avertizat că era inutil să încerce să se împotrivescă înaintării uriașei oști persane. ‘Avem atât de mulți arcași’, i-a zis solul, ‘încât săgețile trase de ei întunecă cerul.’ ‘Cu atât mai bine’, i-a răspuns Leonida, ‘pentru că ne vom lupta cu ei la umbră.’

Decizia pe care putem să o luăm pentru a rămâne de partea lui Isus în timpul crizei finale este aceea de a rămâne de partea Lui acum și aici. Cereți-i lui Dumnezeu să vă dea dvs. și adolescenților hotărârea de a rămâne credincioși până vom vedea fața lui Isus.

Reformulati:

În mijlocul tulburărilor, un mic grup de credincioși va refuza să cedeze la presiunile lui Satana. Sabatul va fi motivul cel mai important pentru care vor fi încercați, dar nu va fi singurul. Conducătorii religioși vor spune că acești credincioși sunt sursa suferinței și haosului din lume. Ei vor fi persecutați fără milă și uciși.

Dar vor supraviețui. Sacrificiul lor îi va determina pe nenumărați oameni să Îl accepte pe Isus Hristos ca Domn și Mântuitor. Nu putem să nu fim tulburați sufletește de anticiparea acestor evenimente, însă noi sperăm în cuvintele lui Isus: „Iată, Eu vin curând și răsplata Mea este cu Mine, ca să dau fiecăruia după fapta lui.” (Apocalipsa 22:12).

Amin, vino Doamne Isuse!

[illegible]

Amintiți-le membrilor grupei să lectureze capitolele din seria de istorie biblică scrisă de Ellen White. Pentru săptămâna aceasta, li se recomandă capitolul 39 din *Tragedia veacurilor*.

CONEXIUNISALVATOARE

Sfârșitul lumii actuale

Referința biblică: Daniel 12:1,2; Apoc. 1:7; 7:14-17;

1 Tes. 4:16-18; Ioan 14:1-4

Comentariu: Tragedia veacurilor, capitolul 40

Text-cheie: Daniel 12:1,2

PREGĂTIRE

I. PREZENTARE GENERALĂ

Vremea de strâmtorare va fi teribil de grea pentru oamenii care nu-L cunosc pe Dumnezeu, dar va fi o perioadă de biruințe pentru poporul Său. Dumnezeu îi va ocroti pe copiii Săi în acele momente. Adeseori ne concentrăm atenția asupra dificultăților din vremea sfârșitului și nu asupra puterii lui Dumnezeu de a ne scăpa!

Este firesc să fim speriați de sfârșitul lumii. În fond, chiar și necredincioșii privesc cu neliniște semnele timpului nostru. Oamenii își pun încrederea într-un vechi calendar maya, considerând că el le spune când va veni sfârșitul. Născocesc teorii ale conspirației ca să explice evenimentele din lume. Spun că extraterestrii vor invada Pământul și că îl vor distruge... Sau spun că noi înșine ne vom distruge planeta într-un război nuclear sau că un asteroid va lovi Pământul, distrugând orice formă de viață. De ce se preocupă oamenii atât de mult de sfârșitul lumii? Fiindcă Dumnezeu a pus ceva în sufletul nostru care ne avertizează. Când privim la Dumnezeu, știm că El va veni să ne scape din starea disperată și suferința în care suntem. Când nu privim la El, ne cuprinde teama de necunoscut și un simțământ adânc de neputință și de slăbiciune.

Dumnezeu ne va ocroti și ne va elibera. Aceasta nu trebuie să uităm! Nu suntem singuri și, dacă rămânem cu Dumnezeu, suntem pe mâini sigure.

II. SCOP

Membrii grupei:

- Vor înțelege că sfârșitul lumii nu este un eveniment de care să ne temem. (*nivelul rațional*)
- Vor simți că Dumnezeu este demn de încredere și că Biblia este vrednică a fi crezută. (*nivelul emoțional*)

- Vor accepta să se împrietenească cu Dumnezeu ca să se simtă în siguranță lângă El. (*nivelul practic*)

III. STUDIU APROFUNDAT

- Experiența mântuirii – punct fundamental de doctrină # 10
- A doua venire a lui Hristos – punct fundamental de doctrină # 25
- Moartea și învierea – punct fundamental de doctrină # 26

Pe site-ul www.leadoutministries.com veți găsi materiale auxiliare, în limba engleză, pentru aprofundarea acestor subiecte.

PREDARE

I. INTRODUCERE

Activitate

Rugați membrii grupei să completeze secțiunea *Ce părere ai?* din studiul lor, apoi dezbateți răspunsurile date.

Invitați-i pe adolescenți să își prezinte concluziile la care au ajuns în urma activității de la secțiunea *Ce părere ai?* Apoi cereți-le să ia în considerare situațiile de mai jos și să decidă dacă venirea lui Hristos este „curând” pentru personajele amintite:

1. Ștefan, un tânăr din Faptele apostolilor, este omorât cu pietre; în timp ce își dă duhul, îl vede pe Isus într-o viziune.

2. Un bătrân moare (din cauze naturale) la 75 de ani, după ce a așteptat toată viața ca Isus să revină.

3. Un adolescent care a crezut că avea toată viața înainte este lovit de un autobuz și moare.

4. Ți se arată un înger care îți spune că Isus va veni în următorii 70 de ani. Ai la dispoziție 70 de ani să te pregătești.

Cât de „curând” este venirea lui Isus pentru fiecare dintre aceste persoane?

Ilustrație

Reformulați:

Charles Blondin (1824-1897) a fost un acrobat francez care mergea pe frânghie. La 5 ani s-a înscris la École de Gymnase, din Lyon. După șase luni a susținut prima reprezentație.

În iunie 1859, el a încercat să devină primul om care a traversat Niagara mergând pe o frânghie (335 de metri de sfoară întinsă la 48 de metri deasupra apei). O mulțime de oameni au venit să îl urmărească. El și-a dovedit iscusința în mai multe feluri: a traversat frânghia pe catalige, apoi într-un sac; a traversat-o cu o sobă și o tigaie, s-a așezat în fund exact la mijlocul distanței dintre maluri și apoi a făcut omletă și a mâncat-o! Mulțimea l-a aplaudat frenetic.

În cele din urmă, Charles a luat o roabă și a traversat frânghia legat la ochi. Când a revenit în aplauzele mulțimii entuziasmate, a întrebat dacă aveau încredere că putea merge pe frânghie cu un om în roabă.

– Da, da, da!, au strigat toți.

El era cel mai mare acrobat al tuturor timpurilor. Nu aveau nicio îndoială că nu va reuși.

– Atunci, cine vrea să urce în roabă? a întrebat el.

Oamenii au început să șușotească și și-au întors privirea în altă parte. L-au urmărit uimiți, l-au aplaudat, dar nimeni nu dorea să urce.

II. PASAJUL BIBLIC

Punct de pornire

Reformulați:

Uneori spunem că avem credință în Dumnezeu și că suntem convinși de adevăr, însă când suntem supuși testului, ne pierdem încrederea în El. La fel ca oamenii care l-au văzut pe marele Blondin mergând pe frânghie deasupra cascadei Niagara, strigăm „Da! Da! Da!” atunci când suntem întrebați dacă avem credință în Dumnezeu. Totuși nu facem un pas în față când ni se cere să urcăm în roabă.

Fișă de studiu pentru instructori

După ce parcurgeți secțiunea Caz în studiu împreună cu membrii grupei, folosiți următoarele sugestii pentru a debata pasajul împreună:

- Încercuiți versetele care descriu vremea strâmtorării.
- Subliniați versetele în care Dumnezeu promite că ne va ocroti.
- Ce versete se referă la copiii lui Dumnezeu și ce versete se referă la oamenii care-L resping pe Dumnezeu?

Folosiți următoarele pasaje biblice în completarea acestui studiu: Matei 6:25-34; 25:31-46.

Context imediat și cadru istoric

Folosiți următoarele informații pentru a analiza într-un context mai larg pasajul studiat. Redați-le în propriile cuvinte.

Oamenii emit de multă vreme (poate chiar din vremea potopului!) speculații cu privire la sfârșitul lumii. Prima dată când oamenii și-au dat seama că Pământul poate fi curățat complet a fost la potop. Teama de un alt potop i-a determinat să construiască Turnul Babel. Greșeala lor însă a fost că nu au avut încredere în Dumnezeu.

Anul 2000 a fost anul în care mulți oameni au crezut că lumea se va sfârși. Încrederea noastră în tehnologie a devenit absolută și atunci când ceasurile interne ale computerelor nu erau pregătite să treacă în mileniul următor, mulți oameni mari de știință s-au întrebat dacă nu cumva tot sistemul informatic avea să se prăbușească și să provoace haos. Haosul prevăzut și tulburările sociale nu au avut loc niciodată. 1 ianuarie 2000 a fost o zi la fel de obișnuită ca celelalte și viața a mers mai departe.

Recent, ochii oamenilor s-au întors spre calendarul maya care se încheie cu ziua de 21 decembrie 2012, zi despre care se crede că reprezintă capătul unui ciclu de 5125 de ani în Calendarul Maya. Se spune că mayașii „au prezis” evenimentele istorice și că ei „știau” că lumea nu va trece de anul 2012. Totuși cercetătorii serioși nu susțin această idee. De altfel, s-a turnat un film cu această temă, iar cifra câștigurilor s-a ridicat la 769 milioane de dolari. Tema aceasta i-a fascinat pe oamenii din toate timpurile, chiar dacă nu există nicio dovadă științifică în sprijinul diverselor teorii. Oamenii încă se mai tem de sfârșitul lumii.

Au apărut un nou gen de literatură (literatura apocaliptică) și un nou gen de film (filmul apocaliptic) care înfățișează un tip de sfârșit al lumii în urma căruia rămân numai câțiva supraviețuitori sau deloc. În unele cazuri, omenirea își provoacă singură nimicirea prin arme nucleare, iar în alte cazuri cataclismul este provocat de un asteroid, de pildă. Genul apocaliptic prezintă lupta câtorva ființe umane de a supraviețui unei catastrofe globale. Preocuparea oamenilor față de sfârșitul lumii ne arată că până și necredincioșii sunt conștienți de faptul că ceasurile Pământului sunt numărate.

Biblia ne spune într-adevăr că sfârșitul vine, dar nu printr-o invazie a extraterestrilor sau prin inversarea polilor magnetici. Sfârșitul vine fiindcă Dumnezeu vrea să pună capăt păcatului și stăpânirii lui Satana pe Pământ. Nu avem de ce ne teme de sfârșit. Dimpotrivă, trebuie să ne bucurăm! Dumnezeu ne va salva și păcatul nu va mai exista. Ellen White scrie următoarele: „În mijlocul zguduirii pământului, a strălucirii fulgerelor și a bubuitului tunetelor, glasul Fiului lui Dumnezeu îi strigă pe sfinții adormiți. El privește mormintele celor neprihăniți; apoi, ridicând mâinile către cer, strigă: ‘Treziți-vă, treziți-vă, treziți-vă, voi, care dormiți în țărână, și sculați-vă!’ În lungul și în latul pământului, morții vor auzi glasul acela și aceia care îl aud învie. Și pământul întreg va răsună de vuietul acelei armate nespuse de mari din fiecare națiune, neam,

limbă și popor. Ei vin din închisoarea morții, îmbrăcați cu slavă nemuritoare, strigând: 'Unde îți este biruința, moarte? Unde îți este boldul, moarte?' (1 Cor. 15:55). Iar neprihănirii cei vii și sfinții înviați își unesc glasurile într-un strigăt de biruință îndelung fericit." (Ellen G. White, *Tragedia veacurilor*, p. 644)

III. ÎNCHEIERE

Activitate

Înceiați cu o activitate și cu o scurtă recapitulare:

Întoarceți-vă la discuția de la început, despre cuvântul „curând”. Putem să ținem cont de faptul că nu trebuie să-L așteptăm pe Isus decât în jur de 70 de ani (pentru că atât durează o viață de om). Analizați lista de mai jos, care conține lucrurile de făcut înainte de venirea lui Isus. Cereți-le adolescenților să le clasifice în ordinea priorității:

1. Citirea Bibliei
2. Rugăciunea zilnică
3. Ajutorarea săracilor
4. Primirea botezului
5. Renunțarea la cuvintele urâte
6. Cunoașterea lui Isus mai bine
7. Memorarea celor Zece Porunci
8. Împăcarea cu dușmanii
9. Îmbogățirea

Recapitulare

Reformulați:

Deseori ne este frică de marea criză care precede venirea lui Isus. Ne gândim la greutățile și la pedepsele pe care le vom îndura. Suntem îngrijorați din cauza necazului prin care ne trece Dumnezeu înainte de revenirea Sa. Dar simțămintele acestea nu sunt întemeiate. Dumnezeu ne-a

Secretele instructorului bine pregătit!

Managementul clasei

Managementul clasei se referă la abilitatea profesorului de a-și stăpâni elevii. Regulile trebuie impuse corect și elevii trebuie să cunoască sancțiunile pentru încălcarea regulilor. Aveți grijă să nu vă enfuriați și să nu reacționați necontrolat. Dacă sancțiunile pentru tulburarea studiului sunt prea aspre, adolescenții își vor pierde respectul pentru dvs. Este bine să nu aveți așteptări exagerate. Ar fi nerealist să le impuneți disciplină ca în armată; într-o asemenea situație, instructorul va avea o poziție dezavantajată, deoarece nu are o armată care să-l susțină! O abordare ar fi să îi lăsați pe adolescenți să formuleze ei regulile de comportament.

promis că va avea grijă de poporul Său în necazuri. Dacă privim la făgăduințele din Biblie și dacă ni le întipărim în memorie, dacă ținem cont de descrierea făcută de Ellen White puterii lui Dumnezeu de a ne ocroti și salva, ne dăm seama că nu avem de ce ne teme.

Dumnezeu ne va scăpa nu numai de vremea strâmtorării, ci și de lumea aceasta a păcatului. El ne va dăruia o casă în care nu va mai exista durere sau moarte. Nu vom mai cunoaște niciun necaz și vom da uitării durerea și frica.

Alte rubrici...

Faceți referire la celelalte rubrici din Ghidul pentru adolescenți.

- **Cu alți ochi**

Întrebați cum sunt reflectate în citate ideile din pasajul studiat astăzi.

- **Flash**

Citiți fragmentul, precizând că face parte din comentariul lui Ellen White asupra pasajului biblic studiat în această săptămână, care se găsește în cartea Faptele apostolilor. Întrebați ce relații există între fragmentul citat și discuțiile pe care le-ați avut pe baza întrebărilor de la Fișă de studiu.

- **Repere**

Îndreptați-vă atenția spre versetele care au legătură cu subiectul studiului de astăzi. Cereți-le participanților să le citească și fiecare să aleagă un verset care i se adresează în mod direct. Apoi rugați-i să explice alegerea făcută.

Sau puteți forma perechi, cărora să le dați câte un text pentru a fi discutat.

ÎNSEMĂRILE INSTRUCTORULUI

Amintiți-le membrilor grupei să lectureze capitolele din seria de istorie biblică scrisă de Ellen White. Pentru săptămâna aceasta, li se recomandă capitolul 40 din *Tragedia veacurilor*.

CONEXIUNISALVATOARE

Punct. Și de la capăt

Referința biblică: 2 Petru 3:10; Apocalipsa 20

Comentariu: *Tragedia veacurilor*, capitolul 41

Text cheie: 2 Petru 3:10

PREGĂTIRE

I. PREZENTARE GENERALĂ

După a doua venire a lui Isus, Pământul va fi refăcut, dar nu înainte ca cei răi să fie distruși. Acesta nu este un subiect ușor de acoperit. Dumnezeu distrugând și omorând oameni nu este o imagine sau o idee prea comodă. Totuși, este nevoie de așa ceva înainte ca păcatul să fie eradicat o dată pentru totdeauna, permițându-ne nouă să trăim în pace și fericire toată veșnicia.

Este un sentiment firesc mila față de cei răi. Totuși, Ellen White ne oferă o perspectivă asupra a ceea ce se petrece în mintea celor răi înainte de a fi distruși. Lor nu le pare rău pentru durerea și nefericirea pe care le-au cauzat, ci regretă doar faptul că Dumnezeu a învins. Ei nu mai pot fi răscumpărați.

Iubirea lui Dumnezeu pentru noi – și pentru cei iremediabil de răi – este mai mare decât ne putem imagina. Dumnezeu nu vrea să distrugă pe nimeni, de aceea și așteaptă atât de mult, așteaptă să le ofere tuturor ultima șansă posibilă pentru a se schimba. Dumnezeu ne iubește pe fiecare dintre noi infinit mai mult decât iubim noi cea mai scumpă persoană din viața noastră. Inima Sa tânjește după noi. Își dorește foarte mult să fie din nou împreună cu noi și să pună capăt durerii pe care trebuie să o suportăm, dar în același timp Își dorește și să-i salveze pe cei pierduți.

Mileniul îl vom petrece analizând bunătatea lui Dumnezeu. Vom avea ocazia să punem întrebări, să vedem de ce Dumnezeu a făcut ce-a făcut și să-L lăsăm să-și demonstreze bunătatea față de întregul cosmos.

II. SCOP

Membrii grupei:

- Vor înțelege rostul mileniului și motivul pentru care cei răi sunt distruși. (*nivelul rațional*)

- Vor simți dorința lui Dumnezeu de a avea o relație personală cu ei. (*nivelul emoțional*)
- Vor alege să încerce să aibă o relație cu Dumnezeu, pentru a se pregăti în vederea revenirii Sale. (*nivelul practic*)

III. STUDIU APROFUNDAT

- Cunoașterea lui Dumnezeu
- Mileniul și sfârșitul păcatului – punct fundamental de doctrină # 27
- Păcatul/răul/diavolul

Pe site-ul www.leadoutministries.com veți găsi materiale auxiliare, în limba engleză, pentru aprofundarea acestor subiecte.

PREDARE

I. INTRODUCERE

Activitate

Rugați membrii grupei să completeze secțiunea Ce părere ai? din studiul lor, apoi dezbateți răspunsurile date.

Prezentați o știre recentă despre o crimă comisă în imediata vecinătate a comunității. Puneți apoi grupei următoarele întrebări:

1. Ce ar trebui făcut cu persoana care a comis asemenea lucruri?
2. Ce presupune o pedeapsă corectă și de ce?
3. Dacă persoana regretă ce a făcut și își schimbă viața, se schimbă ceva în decizia voastră sau are vreo influență asupra ei?

Observați răspunsurile și reacțiile membrilor grupei. E foarte posibil ca fiecare să aibă o părere diferită cu privire la ce înseamnă „corect”.

Ilustrație

Reformulați:

Când Calvin Coolidge (1872-1933) ocupa funcția de vicepreședinte al Statelor Unite, i s-a dus vorba că era omul vorbelor puține. Era un vorbitor foarte elocvent, dar în viața privată era tăcut, de unde i s-a dat și porecla de „tăcutul Cal”. La o petrecere, o doamnă care stătea lângă el a pus pariu că va putea scoate de la el mai mult decât două-trei cuvinte. Răspunsul lui a fost: „O să pierdeți.” Coolidge era foarte ascuțit la minte, dar în împrejurări formale se simțea foarte nelalocul lui. Întrebat de ce participă la dineuri oficiale dacă îl fac să se simtă atât de incomod, se spune că răspunsul lui a fost: „Trebuie să mănânc undeva.”

Dezbaterile din parlament pot deveni de-a dreptul aprinse. Fiecare parlamentar, fiecare partid, de dreapta sau de stânga, vede politica într-o lumină foarte personală. Există un motiv întemeiat pentru care nu e politicos să discuți la masă religie și politică – oamenii le iau pe amândouă prea în serios ca să mai stea să mestece corespunzător, ce să mai vorbim despre digestia corespunzătoare.

În timpul unei dezbateri foarte aprinse în Senat, președintele de ședință era chiar vicepreședintele Calvin Coolidge. Senatorii se contrau și se contraziceau în mod repetat, când unul dintre senatori, exasperat, a strigat: „Ia mai dă-te-n colo!” [Traducere parțială a expresiei din limba engleză: „Go to Hell! / Du-te în lad!”, a cărei redare vulgară în limba română nu poate fi redată în materialul de față! – n.tr.]

Cel căruia i s-a adresat o replică atât de lipsită de respect, s-a întors spre Coolidge și, înfuriat, i s-a plâns acestuia.

Coolidge și-a ridicat ochii din cartea pe care o răsfoia și a spus: „Am căutat în regulament. Nu trebuie să vă duceți în lad!”

- Ce speranță vedem aici pentru cei care au avut încredere în Dumnezeu?
- Încercuiți cuvintele care exprimă ce se întâmplă cu oamenii pierduți.

Folosiți următoarele pasaje în completarea acestui studiu: Luca 16:19-31; Matei 18.

Context imediat și cadru istoric

Folosiți următoarele informații pentru a analiza într-un context mai larg pasajul studiat. Redați-le în propriile cuvinte.

Este important de reținut că, timp de sute de ani, oamenii au fost învățați despre existența Iadului. Iadul fie este prezentat ca un loc de tortură groaznică, unde oamenilor li se îndeplinesc cele mai cumplite coșmaruri, fie este luat în bătaie de joc. Ambele variante sunt periculoase.

Dacă luăm prima viziune asupra Iadului, ca loc al terorii, e greu să vedem dincolo de el un Dumnezeu plin de iubire. Dacă Iadul este un loc în care răul predomină și oamenii sunt torturați în cele mai infame moduri, cum am putea crede că Dumnezeu este iubitor? L-am urma pe Dumnezeu din simplă frică, nu din dragoste.

Adolescenții sunt bombardați cu imagini amuzante care glorifică natura înspăimântătoare a Iadului. Filmele horror revin la această temă, iar jocurile video fac încasări mari pe seama imaginilor șocante. Dacă acceptăm pur și simplu aceste idei, așa cum ni se vâra în cap, viziunea noastră cu privire la Dumnezeu va fi distorsionată, iar Satana primește fix ceea ce-și dorește.

Să râzi de Iad este la fel de dăunător. Desene animate, stand-up comedianți, filme, costume de Halloween și chiar filozofii moderne iau în râs Iadul. Cu toții am văzut imagini cu mici diavoli cu trident și coadă, stând în mijlocul flăcărilor. Sunt considerați chiar drăgălași, în timp ce îngerii sunt prezentați ca plictisitori și contraindicați la distracție. Poanta e că, în timp ce toată lumea încearcă să evite Iadul, tocmai acolo se găsește toată distracția. Satana a dus în eroare omenirea de la bun început, iar aceasta nu este decât o altă minciună pentru a-i ademini pe oameni spre distrugere.

Iadul, conform Bibliei, este o situație temporară. Focul va arde suficient cât să consume păcatul, după care acesta nu va mai exista. Singurele elemente care ne vor mai aduce aminte de efectele păcatului se vor găsi în memoria noastră și în palmele lui Isus. De asemenea, Iadul este opusul Raiului, al Cerului, al Paradisului. Iadul este o separare de Dumnezeu, iar Raiul înseamnă a fi din nou împreună cu Dumnezeu, care ne-a creat din atât de multă iubire. Dumnezeu v-a creat pentru că voia să aibă o relație cu voi. Această relație ne-a scos din păcat și ne-a scutit de cumplitele lui consecințe, făcându-ne să ne apropiem mai mult de Paradis. Când ne îndepărtăm de Dumnezeu, ne îndepărtăm de Sursa vieții, iar urmarea este moartea veșnică, nu pedeapsa veșnică.

II. PASAJUL BIBLIC

Punct de pornire

Reformulați:

Deși a glumit cu răspunsul pe care l-a dat, Calvin Coolidge spunea totuși un adevăr. Iadul este o experiență foarte reală rezervată pentru sfârșitul timpului, când Dumnezeu va curăți Pământul. Dar este și o experiență de care putem scăpa. Dumnezeu vrea să nu fie pierdută nici măcar o persoană. Când căutăm în Regulament, descoperim că nici noi nu trebuie să mergem în Iad. Răspătata noastră veșnică e la latitudinea noastră.

Fișă de studiu pentru instructori

După ce parcurgeți secțiunea Caz în studiu împreună cu membrii grupei, folosiți următoarele sugestii pentru a debata pasajul împreună:

- Încercuiți cuvintele care arată ce se întâmplă cu oamenii mântuiți.

Mileniul reprezintă perioada de o mie de ani care începe după ce Isus revine și îi ia în cer pe cei care Îl iubesc. „În timpul celor o mie de ani, între prima și a doua înviere, are loc judecarea celor nelegiuți. Apostolul Pavel se referă la această judecată ca la un eveniment ce urmează celei de a doua veniri. 'De aceea să nu judecați nimic înainte de vreme, până va veni Domnul, care va scoate la lumină lucrurile ascunse în întuneric, și va descoperi gândurile inimilor' (1 Cor. 4:5). Daniel declară că atunci când vine Cel Îmbătrânit de zile 'judecata a fost dată sfinților Celui Preaînalt' (Dan. 7:22). La data aceasta, cei neprihăniți domnesc ca regi și preoți pentru Dumnezeu. Ioan spune în Apocalipsa: 'Și am văzut niște scaune de domnie; și celor ce au șezut pe ele, li s-a dat judecata; ei vor fi preoți ai lui Dumnezeu și ai lui Hristos, și vor împărăți cu El o mie de ani' (Apoc. 20:4-6). Acum este timpul când, așa cum a profetizat apostolul Pavel, 'sfinții vor judeca lumea' (1 Cor. 6:2). Împreună cu Hristos, ei îi judecă pe cei nelegiuți, comparând faptele lor cu Biblia, cartea statutară, hotărând fiecare caz după faptele comise. Apoi, partea pe care cei nelegiuți trebuie să o suporte este măsurată după faptele lor și este scrisă în dreptul numelui lor în cartea morții.

Satana și îngerii lui sunt judecați de Hristos și de poporul său. Pavel spune: 'Nu știți că noi vom judeca pe îngeri?' (1 Cor. 6:3). Iar Iuda declară că 'El a păstrat pentru judecata zilei celei mari, puși în lanțuri veșnice, în întuneric, pe îngerii care nu și-au păstrat vrednicia, ci și-au părăsit locuința' (Iuda 6).

La încheierea celor o mie de ani, va avea loc a doua înviere. Atunci, cei răi vor învia și se vor prezenta înaintea lui Dumnezeu pentru aducerea la îndeplinire a 'judecății scrise'. Astfel Descoperitorul, după ce descrie învierea celor drepti, spune: 'Ceilalți morți n-au înviat până nu s-au sfârșit cei o mie de ani' (Apoc. 20:5)." (*Tragedia veacurilor*, p. 660, 661) Abia după cei 1 000 de ani, Dumnezeu va curăța definitiv Pământul, prin foc, și va distruge pentru tot-

Secretele instructorului bine pregătit!

Pact cu elevii

Ce faceți când puneți o întrebare și nimeni nu vrea să vorbească? O modalitate de a evita această situație este să faceți un pact cu elevii de la bun început: și anume, nimic din ce vor spune nu va ieși pe ușa încăperii în care vă aflați. Nimic din ce vor spune nu va fi folosit împotriva lor. Nimic din ce spun nu poate fi greșit, pentru că reprezintă viziunea lor. Și respectați pactul, chiar dacă ei vă pun la probă. Faptul de a crea un mediu în care cei care discută să se simtă în siguranță să-și exprime opiniile este mai important decât extragerea răspunsurilor „corecte” din partea participanților.

deauna păcatul. În primul rând, Dumnezeu trebuie să-și facă timp pentru noi și să Se asigure că înțelegem dreptatea Sa. De ce? Pentru că așa trebuie procedat când ai o relație de iubire. Îți iei atâta timp cât ai nevoie pentru a-l înțelege pe celălalt, și el, pentru a te înțelege pe tine.

Alte rubrici...

Faceți referire la celelalte rubrici din Ghidul pentru adolescenți.

- **Cu alți ochi**

Întrebați cum sunt reflectate în citate ideile din pasajul studiat astăzi.

- **Flash**

Citiți fragmentul, precizând că face parte din comentariul lui Ellen White asupra pasajului biblic studiat în această săptămână, care se găsește în cartea Faptele apostolilor. Întrebați ce relații există între fragmentul citat și discuțiile pe care le-ați avut pe baza întrebărilor de la Fișă de studiu.

- **Repere**

Îndreptați-vă atenția spre versetele care au legătură cu subiectul studiului de astăzi. Cereți-le participanților să le citească și fiecare să aleagă un verset care i se adresează în mod direct. Apoi rugați-i să explice alegerea făcută.

Sau puteți forma perechi, cărora să le dați câte un text pentru a fi discutat.

ÎNSEMĂNĂRILE INSTRUCTORULUI

Încheiați cu o activitate și cu o scurtă recapitulare:

[illegible]

Reformulați:

Când Dumnezeu distruge păcatul și o ia de la capăt, vom avea, în sfârșit, șansa de a trăi fără durere, frustrări, furie sau depresie. Vom putea să trăim fără frică, învățând și dezvoltându-ne întreaga veșnicie. Totuși, partea cea mai bună este că vom fi aproape de Dumnezeu și nu ne vom simți niciodată departe de El.

Amintiți-le membrilor grupei să lectureze capitolele din seria de istorie biblică scrisă de Ellen White. Pentru săptămâna aceasta, li se recomandă capitolul 41 din *Tragedia veacurilor*.

CONEXIUNISALVATOARE

Pământul, într-o versiune nouă

Referință biblică: Apocalipsa 15:1-4; 20:7-15; 21 și 22

Comentariu: *Tragedia veacurilor*, capitolul 42

Text-cheie: Apocalipsa 21:2,3

PREGĂTIRE

I. PREZENTARE GENERALĂ

În cartea *Our Greatest Gift* (Darul nostru cel mai mare), Henri Nouwen își imaginează doi gemeni – un frate și o soră – care discută în pântecul mămicii lor. Sora îi spune fratelui:

– Eu cred că există viață după naștere.

Fratele protestează:

– Nu, nu. Asta e tot ce avem. Țasta e un loc întunecos și comod și nu avem altceva de făcut, decât să ne ținem de cordonul care ne hrănește.

– Trebuie să fie ceva mai mult decât locul ăsta întunecos, a insistat fata. Trebuie să fie altceva, un loc plin de lumină, în care să existe libertate de mișcare. Și cred că există o mamă, a adăugat ea.

– O mamă? a întrebat ironic băiatul. N-am văzut în viața mea o mamă, și nici tu. De unde ți-a venit ideea asta? Ți-am spus: locul ăsta e tot ce avem. La urma urmei, nu e un loc așa rău.

– Dar nu simți din când în când că ne strânge ceva? E destul de neplăcut și uneori chiar dureros.

– Ba da.

– Păi, a continuat fetița, cred că mișcările astea sunt ca să ne pregătim pentru un alt loc, cu mult mai frumos decât ăsta, unde să o vedem pe mama față în față.

Ca adventiști și creștini, știm că această lume întunecoasă nu e totul. Datorită unui alt Copilaș, născut dintr-o fecioară și pus într-o iesle, trăim acum cu speranța că același Copil, Hristos, va reveni. Va veni și ziua în care îl vom vedea pe Creatorul nostru față în față. Orice ne-ar „strânge” acum e ceva temporar; o să-i supraviețuim.

Biblia promite că, într-o zi, „nu va mai fi nici jale, nici strigăt, nici durere” (Apocalipsa 21:4). Marea luptă se va sfârși. Pământul va fi reînnoit. În sfârșit, ne vom bucura de pace pe Pământ și înțelegere între oameni (vezi Luca 2:14).

II. SCOP

Membrii grupei:

- Vor afla ce înseamnă Paradisul. (*nivelul rațional*)
- Vor fi invitați să trăiască având siguranța că într-o zi se vor bucura de o planetă Pământ creată din nou. (*nivelul emoțional*)
- Li se va da ocazia de a simți pacea lui Hristos, în timp ce așteaptă a doua venire. (*nivelul practic*)

III. STUDIU APROFUNDAT

- Marea luptă – punct fundamental de doctrină # 8
- Noul Pământ
- Pacea

Pe site-ul www.leadoutministries.com veți găsi materiale auxiliare, în limba engleză, pentru aprofundarea acestor subiecte.

PREDARE

I. INTRODUCERE

Activitate

Rugați membrii grupei să completeze secțiunea Ce părere ai? din studiul lor, apoi dezbateți răspunsurile date. Ca activitate alternativă, puteți împacheta un număr de cadouri, oferiți-le grupei și apoi discutați:

- Care este cel mai frumos cadou pe care l-ați primit vreodată și de ce?
- Fiți sinceri: preferați să primiți sau să oferiți cadouri? De ce?
- Care este cel mai mare cadou din partea lui Dumnezeu – venirea ca bebeluș într-o iesle sau revenirea ca să ne ducă acasă, în cer? De ce?
- Cum puteți ajunge perfect mulțumiți de ceea ce aveți?

- Discutați cu prietenii care este lucrul pe care abia așteptați să-l aveți sau să-l faceți în cer.

Ilustrație

Reformulați:

Există o veche poveste despre o lebadă și un cocor. Grațioasa lebadă a ieșit pe malul unui lac, în care un cocor scotocea după melci. Pentru câteva momente, cocorul s-a uitat nedumerit la lebadă, după care a întrebat-o:

- Tu de unde vii?
- Eu vin din cer, a răspuns lebadă.
- Și unde e cerul? a întrebat din nou cocorul.
- Cerul... cerul. Cum, n-ai auzit niciodată de cer?

Și superba pasăre a început să-i descrie grandioarea cetății eterne. I-a povestit despre străzile de aur, de porțile și zidurile din pietre scumpe; apoi a descris visătoare râul vieții curând limpede ca cristalul. Foarte explicit, lebadă i-a descris pomul vieții și mulțimile care trăiesc în alte lumi – totuși n-a reușit câtuși de puțin să trezească interesul cocorului. Într-un final, cocorul a întrebat:

- Dar melci? Sunt acolo?
- Melci? Nu, clar că nu.
- Păi atunci, a concluzionat cocorul, continuând să scotocească prin mâlul lacului, rămâi cu ceru' tău cu tot. Eu vreau melci.

II. PASAJUL BIBLIC

Punct de pornire

Reformulați:

Cât de des suntem distrași de jucărelele și tinichelele acestei lumi – chiar dacă sunt ca niște melci lipicioși în comparație cu ceea ce urmează să vină? Fiți atenți la conversațiile purtate pe holurile oricărui liceu și o să auziți sporovăieli ce par de o reală importanță, când, în realitate, nu sunt decât niște discuții despre melci.

„la uite ce jante noi am la mașină!”

„Auzi, fată, bluza aia te face cam grasă.”

„Fraate! Am înscris trei goluri la ultimul meci.”

Să o recunoaștem: Lucrurile care deseori ne devorează conversațiile pe acest pământ sunt ne semnificative în comparație cu ceea ce urmează pe Noul Pământ. Pavel ne reamintește, în 1 Corinteni 2:9, că ceea ce va veni nu este din această lume. De fapt, nici măcar nu ne putem imagina ce a pregătit Dumnezeu pentru noi în cer.

Fișă de studiu pentru instructori

Formați trei echipe și dați-le unul dintre următoarele capitole, împreună cu cerințele aferente. (Dacă aveți o grupă mai mică, lucrați cu toții pe același capitol, dar încercați să le rezolvați pe toate trei.) După 10 minute, fiecare echipă să prezinte rezultatele.

Apocalipsa 20: Cereți-i echipei să pregătească o reprezentare scenică a acestui capitol. Încurajați-i să fie creativi. Pot citi textul pe roluri. Sau pot rescrie capitolul în

terminologie modernă. Sau, pe măsură ce cineva citește, un număr de participanți pot mima acțiunea.

Apocalipsa 21: Cereți-i echipei să sublinieze elementele importante din capitol prin intermediul unor desene. Trebuie să-și imagineze că se ascund într-o peșteră chiar înainte de revenirea lui Isus. Dar există o barieră lingvistică între ei și alții care se ascund și care se tem pentru viața lor. Acești oameni nu știu nimic despre binecuvântata speranță a promisiunii că Isus va reveni. Cu ajutorul unei table sau al unui șevalet, membrii grupei trebuie să comunice acest pasaj prin intermediul unor schițe sau desene.

Apocalipsa 22: A treia echipă are ca misiune să „vândă” convingerea că Isus revine pe Pământ. Alegând expresiile și versetele-cheie din acest capitol, rugați echipa să compună un advertorial pentru a-i face pe cei care îl citesc să-și dorească să ajungă în cer.

Context imediat și cadru istoric

Începutul: Marea luptă dintre Dumnezeu și Satana a început în Grădina Eden, când Adam și Eva nu au ascultat. Atunci, Dumnezeu i-a spus șarpelui: „Voi pune dușmănie între tine și femeie, între sămânța ta și sămânța ei; Aceasta îți va zdrobi capul, iar tu îi vei zdrobi călcâiul” (Geneza 3:15).

Satana este dușmanul nostru. Va face tot ce poate ca să ne determine să urmăm calea lui rea și mortală. Expresia „Îi vei zdrobi călcâiul” se referă la încercările repetate ale lui Satana de a-L învinge pe Hristos în timpul vieții Sale pe Pământ. „Aceasta îți va zdrobi capul” prefigurează înfrângerea suferită de Satana atunci când Hristos S-a sculat din morți. O lovitură la călcâi nu este mortală, dar o lovitură puternică la cap este. Deja Dumnezeu Își dezvăluia planul de a-L înfrânge pe Satana și a oferi salvare lumii prin Fiul Său, Isus Hristos.

Desfășurarea: Ellen White surprinde punctul culminant al acțiunii din drama istoriei umane, prin cuvintele de debut ale cărții *Hristos, Lumina lumii*:

„Îi vor pune numele Emanuel... Dumnezeu cu noi.”

‘Lumina cunoștinței slavei lui Dumnezeu’ se vede ‘pe fața lui Isus Hristos.’ Din zilele veșniciei, Domnul Isus Hristos era una cu Tatăl; El era ‘chipul lui Dumnezeu’. [...] Și tocmai pentru a manifesta această slavă a venit El în lumea noastră. Pe acest pământ întunecat de păcat, El a venit să arate lumina iubirii lui Dumnezeu, pentru a fi ‘Dumnezeu cu noi.’” (p. 19)

Finalul: Site-ul angelfire.com postează următorul comentariu ca o concluzie la cartea Apocalipsa:

„Apocalipsa încheie istoria umană așa cum a deschis-o Geneza: în Paradis. Dar există o deosebire distinctă în Apocalipsa – răul a dispărut pentru totdeauna. Geneza îi prezintă pe Adam și pe Eva umblând și discutând cu Dumnezeu. Apocalipsa îi prezintă pe oameni închinându-se lui Dumnezeu, față către față. Geneza descrie o grădină cu un șarpe rău. Apocalipsa descrie un oraș perfect, în care nu

există rău. Grădina Edenului a fost distrusă de păcat; dar Paradisul este recreat în Noul Ierusalim.

Cartea Apocalipsa se încheie cu un apel urgent: 'Vino, Doamne Isuse!' Într-o lume de probleme, persecuție, rău și imoralitate, Hristos face apel la noi să rezistăm în credința noastră. Eforturile noastre de a face din această lume un loc mai bun sunt importante, dar rezultatele lor nici nu se pot compara cu transformarea pe care Isus o va aduce atunci când va reveni. [...]

Cartea Apocalipsa este, mai presus de toate, o carte a speranței. În ea se arată că, indiferent ce se întâmplă pe Pământ, Dumnezeu deține controlul. Se promite că răul nu va ține pentru totdeauna. Și este prezentată minunata răsplătă care îi așteaptă pe toți cei ce cred în Isus Hristos ca Salvator și Domn."

III. ÎNCHEIERE

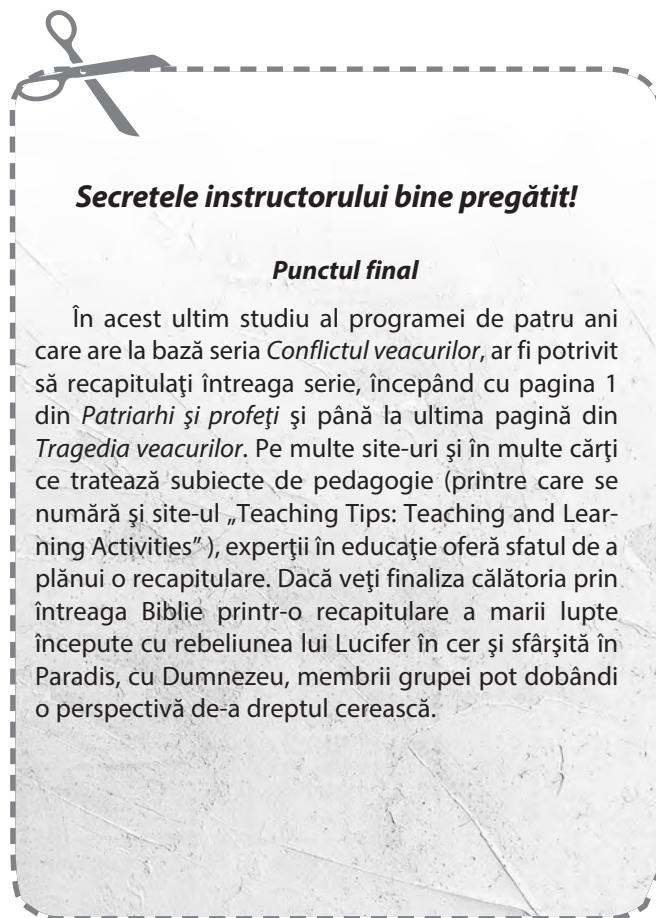
Activitate

Încheiați cu o activitate și cu o scurtă recapitulare:

Cereți-i grupei să se gândească la filme sau emisiuni TV care au tratat sau atins subiectul Iadului și Raiului (dacă doriți, puteți exemplifica folosind youtube.com). Discutați cum prezintă Hollywoodul sau filmele europene acest subiect. Câți dintre membrii grupei consideră că sunt reprezentări exacte ale Raiului și Iadului? De ce da? De ce nu? Ce lucruri diferite au auzit de la școală sau de la biserică? Există deosebiri între aceste surse de informare? Dacă da, care?

Recapitulare

– Locul care îmi place cel mai mult din lumea asta e la țară, la bunicul și bunica, a exclamat Paul.

Secretele instructorului bine pregătit!

Punctul final

În acest ultim studiu al programei de patru ani care are la bază seria *Conflictul veacurilor*, ar fi potrivit să recapitulați întreaga serie, începând cu pagina 1 din *Patriarhi și profeți* și până la ultima pagină din *Tragedia veacurilor*. Pe multe site-uri și în multe cărți ce tratează subiecte de pedagogie (printre care se numără și site-ul „Teaching Tips: Teaching and Learning Activities”), experții în educație oferă sfatul de a plănuși o recapitulare. Dacă veți finaliza călătoria prin întreaga Biblie printr-o recapitulare a marii lupte începute cu rebeliunea lui Lucifer în cer și sfârșită în Paradis, cu Dumnezeu, membrii grupei pot dobândi o perspectivă de-a dreptul cerească.

– Da, a fost de acord fratele lui, Randy. Și mie îmi place cel mai mult plăcinta cu mere pe care o face bunica.

– Îmi place să joc fotbal în curtea lor mare, a adăugat Paul.

La bunicul și bunica, era un adevărat colț de cer: să te dai pe leagănul din fața casei, să mănânci înghețată, să

Alte rubrici...

Faceți referire la celelalte rubrici din Ghidul pentru adolescenți.

- **Cu alți ochi**

Întrebați cum sunt reflectate în citate ideile din pasajul studiat astăzi.

- **Flash**

Citiți fragmentul, precizând că face parte din comentariul lui Ellen White asupra pasajului biblic studiat în această săptămână, care se găsește în cartea Faptele apostolilor. Întrebați ce relații există între fragmentul citat și discuțiile pe care le-ați avut pe baza întrebărilor de la Fișă de studiu.

- **Repere**

Îndreptați-vă atenția spre versetele care au legătură cu subiectul studiului de astăzi. Cereți-le participanților să le citească și fiecare să aleagă un verset care i se adresează în mod direct. Apoi rugați-i să explice alegerea făcută.

Sau puteți forma perechi, cărora să le dați câte un text pentru a fi discutat.

ÎNSEMĂNĂRILE INSTRUCTORULUI

[illegible]

Paradisul promite să ne ofere multe lucruri de făcut – să călărim rinoceri, să zburăm pe planete, să mâncăm mere de mărimea pepenilor. Dar fără îndoială, cel mai bun lucru cu privire la cer va fi faptul că vom petrece timp cu Isus.

Amintiți-le membrilor grupei să lectureze capitolele din seria de istorie biblică scrisă de Ellen White. Pentru săptămâna aceasta, li se recomandă capitolul 42 din *Tragedia veacurilor*.

O carte deschisă

IANUARIE – FEBRUARIE – MARTIE

CONEXIUNI

SALVATOARE

Ghid pentru instructori